

SỞ HỮU MỌI SỰ

Tôi thật rất biết ơn được có mặt tại đây. Tôi chân thành cảm ơn những lời cầu nguyện của anh em khi nghe vụ tai nạn nhỏ mà tôi đã gặp. Điều đó chỉ cho thấy rằng Sa-tan không thể lấy anh em đi cho đến khi Đức Chúa Trời sẵn sàng. Và tôi đoán nhiều người trong các anh em tự hỏi cách nó...điều gì đã xảy ra. Tôi luôn luôn được đặc ân...Như anh em biết tôi...thú tiêu khiển, hay sự thư giãn của tôi, là đi câu cá hay đi xuống bãi tập bắn và bắn, hay đi săn, hay điều gì đó giống như thế. Tôi vui về điều đó. Nếu tôi chơi gôn, nơi đó có những người nữ ăn mặc bán khỏa thân. Và nếu tôi có thể—và nếu tôi chơi bóng, anh em biết điều gì sẽ xảy ra, điều đó. Nhưng tôi—tôi vui với những môn ngoài trời, như là câu cá, đi săn và các thứ.

² Và tôi luôn luôn nâng niu một trong những khẩu súng trường Weatherby Magnum đó. Và tôi đoán người nào đó hẳn đã mua cho tôi nếu tôi nói gì đó về nó, nhưng tôi cứ giữ không nói ra vì họ sẽ tốn quá nhiều tiền bỏ vào đó, mà tôi biết có những nhà truyền giáo chân không có giày mang. Và rồi lại để ai đó trả tiền cho điều đó, lấy nhiều tiền và trả cho khẩu súng sao? Anh Art Wilson tặng lại Billy một khẩu Winchester kiểu bảy mươi cách đây không lâu, một loại Roberts hai-năm mươi-bảy. Ông Weatherby có đưa lên báo rằng ông sẽ lấy khẩu súng đó chỉ thay đổi một chút xíu trong đó và tạo nên một khẩu Weatherby Magnum ra từ nó, thật an toàn hoàn toàn. Vậy Anh Rodney đến với hội thánh đây, Anh Rodney Armstrong đã gửi khẩu súng đi và biến nó thành một khẩu Weatherby Magnum. Nó lại là khẩu súng không được đổi lại đúng tiêu chuẩn. Vậy lúc tôi bắn khẩu súng đó, là khẩu Weath-...Công ty Winchester nói rằng súng của họ sẽ chịu đựng được áp lực sáu ngàn chín trăm cân. Anh em biết điều gì ắt xảy ra.

³ Và tôi vừa giương khẩu súng lên, Anh Wood đi xuống đó với tôi, và nó chỉ cách mắt tôi khoảng một phân tây, giống như thế. Và áp lực làm nổ tung sáu ngàn chín trăm cân trong năm mươi thước, nòng súng văng ra về hướng lần năm mươi thước, then

súng văng ngược lại lối này, và khẩu súng nát vụn ra trong bàn tay tôi. Chỉ một quầng lửa chớp sáng cao khoảng bằng trần nhà ở đó, và đó gần như là tất cả điều tôi biết về trong một hay hai giây. Và, tôi tỉnh lại, máu phụt ra giống như thế này, và tôi nghĩ mình đã bị giết chết, vì vậy tôi hầu như đưa tay lên giống như *thế* trong một lát. Và Anh Wood...Tôi đã cố gắng nhìn, và tôi không thể nhìn thấy được từ mắt này, và không thể nghe gì cả. Tôi cảm thấy như mình đang bước đi trên không. Và tôi nhìn thấy Anh Wood đang đi về cái đích để xem viên đạn bắn trúng chỗ nào, và tôi đã cố gắng thu hút sự chú ý của anh ấy. Rồi anh ấy đến đó và chúng tôi đi lên. Và cái mảnh tròn xuyên vào ngay quanh mắt. Và mặt tôi trông giống như anh ấy mới ném chả bằm vào, chỗ nó vừa làm nổ tung mặt tôi. Và những chiếc mảnh lớn nặng đâm vào ngay phía trên mắt, và tạo nên một vòng tròn ngay chung quanh xương xoang và xương sọ ở đây. Bác sĩ Adair đã gặp chúng ra.

⁴ Một vài ngày sau đó, dĩ nhiên, ngày kế tiếp, chính Doc cũng nhập viện. Họ đã gọi tôi đến một chuyên gia về mắt. Ông đã tìm thấy một vòng tròn, ngay mé dưới mắt, khoảng ba mươi mảnh xuyên sâu vào hố mắt. Chúng không thể lấy ra được. Cứ để thế, chẳng còn nhìn được nữa và tạo nên một vòng tròn bao quanh như thế này. Ông ấy nói, “Điều duy nhất mà tôi biết,” ông ấy viết thư cho Bác sĩ Adair, nói, “Chúa nhơn lành đã phải ngồi trên chiếc ghế băng với anh ấy, để bảo vệ đầy tớ của Ngài, nếu không thì anh ấy thậm chí chẳng còn cái đầu trên người nữa.” Tất cả những gì Anh Wood tìm thấy được là từ đây trở xuống, đấy. Áp lực đó đã thổi tung ngược lại! Tôi không biết nó xảy đến như thế nào. Nhưng chiếc then to nặng từ khẩu súng trường kiểu bảy mươi đã thổi tung tất cả trên đường dội lại, nếu anh em biết Câu lạc bộ Bảo Tồn ở đâu, suốt con đường quay trở lại chuồng nai. Và một phần của khẩu súng trường đó chúng tôi đã không hề tìm được.

⁵ Vậy, nó xảy ra để tỏ cho thấy điều gì đó. Rồi đây tôi sẽ có một bài giảng về đề tài đó, ý Chúa, về “Một sự chuyển đổi thì được thôi, nhưng anh em nên giữ cho nó thấp xuống. Nếu nó đã không được định trước cho số đạn mà nó mang được, nó sẽ nổ tung mọi lúc.” Đúng thế. Vì vậy đừng cố để...Tốt hơn là nên có khẩu súng

nguyên gốc. Ừm, ừm. Nhưng không nhái lại từ loại nào đó...[Một chị em nói từ hội chúng—Bt.] Bây giờ hãy nhìn, đây. Nó là...Ồ, dĩ nhiên, anh em có thể tưởng tượng những điều sẽ được nói giống như thế.

⁶ Nhưng, theo như tôi biết, không—không có một điều...Dĩ nhiên, anh em có thể tưởng tượng, tai của tôi, vẫn còn nghe tiếng rung khi tiếng micro này dội lại. Đó là lý do tôi đã không có mặt ở đây sáng nay. Anh em trò chuyện, anh em nghe nó nổ lớn đi đi lại lại. Nhưng họ đã đem tôi tới một chuyên gia, nói, “Màng nhĩ thậm chí đã không phồng lên. Và rồi mắt nữa,” nói, “anh vẫn có thị lực giống như anh đã từng có.” Nói—nói, “Mảnh đi vào bên dưới mắt. Nó tạo nên một vòng tròn quanh con ngươi, tự chìm trong đó.” Nói, “Anh sẽ luôn mang mảnh đó.”

⁷ Tôi bảo, “Tôi đã có mảnh đó kể từ lúc hai tuổi, đó là một vụ tai nạn khác.”

⁸ Anh Roberson ngồi phía sau đó, tôi đã gọi điện cho anh và kể cho anh về điều đó. Anh bảo, “Đừng để tâm tới chuyện đó,” nói, “tôi cũng có hai hay ba cân trong mình,” anh nói. Anh là cựu chiến binh từ cuộc chiến tranh. “Vậy nó sẽ không làm đau đầu, tôi có chúng nhiều mà.”

⁹ Và tôi nhớ khả năng của Chúa cách đây không lâu. Anh em còn nhớ tôi kể nó ở đây không? Sự êm dịu của Chúa sáng hôm ấy, phán, “Đừng sợ bất cứ điều gì, bất cứ nơi đâu người đi, hay điều gì, vì sự Hiện diện không hề sai của Chúa Jêsus Christ ở cùng người luôn trong mọi nơi người đi.” Vậy là nó không thể, Sa-tan không thể giết chết được tôi cho đến lúc Đức Chúa Trời phán “xong rồi.” Hiểu không? Nó có thể cố sức làm điều đó, nhưng nó sẽ không bao giờ thành công trong việc thực hiện điều đó.

¹⁰ Vậy nên lúc đó, điều lạ lùng, tôi cứ tiếp tục dù thế nào đi nữa, tiếp tục đến buổi nhóm của tôi, mà tôi có thể nhìn thấy từ mắt trái còn ổn này, và tôi sẽ tiếp tục đến buổi nhóm dù thế nào đi nữa. Và rồi họ, người anh em mà đang đi vào vùng đất của thổ dân Anh-diêng, đã phải hủy bỏ buổi nhóm đó, hay hoãn nó lại, cho đến lúc tôi trở lại với Duyên hải miền Tây và đi lên trên Duyên hải miền Tây. Vì vậy chúng tôi sẽ có buổi gặp mặt ở đó. Và

trong suốt thời gian này, Anh Arganbright đã giữ được tôi, và rồi khi buổi nhóm đó đã qua rồi, tôi cũng đi đến Anchorage, Alaska. Lý do tôi lệ thuộc quá nhiều...

¹¹ Nhiều người trong anh em còn nhớ khái tượng mà tôi đã có, chỗ tôi đã bắn con gấu lông xám, con gấu xám dài chín bộ, (và hội thánh còn nhớ tôi có kể tại đây), và con tuần lộc. Tôi cũng bắn một con khác. Nhớ điều đó đã được ghi âm ở đây, tôi đã nhìn thấy một con gấu màu nâu to khổng lồ. Đó có thể là một máy Kodiak và nó không thể hoạt động dưới đó ở Canada, bởi vì chúng không có ở đó, anh em thấy. Nhưng nơi nào có băng ghi âm, nó sẽ có, nó sẽ có. Nó sẽ có, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nó sẽ có. Hiểu không?

¹² Và bây giờ tôi cảm ơn anh chị em đã cầu nguyện cho tôi. Tôi biết nhiều người trong anh chị em có thể đang cầu nguyện khi anh chị em nghe rằng tôi đã bị thương. Và một nhóm nhỏ mà vừa mới...Con gái của tôi ngồi sau đó, Rebekah, đã viết cho Chị Dauch mà đến hội thánh ở đây, một bức thư, và kể cho chị ấy về việc đó. Và chị ấy đã gọi cho Meda hai đêm sau đó, bảo, “Tôi không biết là điều đó có giúp được hay là không, nhưng tất cả nhóm chúng tôi họp lại ở đây với nhau.” Mục sư Giám Lý và—và Anh Brown, người thân của họ và hết thấy họ hiệp lại cùng nhau, cầu nguyện suốt đêm cho tôi. Nói, “Tôi không biết Đức Chúa Trời có nghe hay không, nhưng, chúng tôi biết rằng Anh Branham đã cầu nguyện cho thật nhiều người, chúng tôi nghĩ chúng tôi sẽ cầu nguyện cho anh ấy.” Đó là kiểu mà Ngài nghe, đấy. Đúng thế, những kiểu giống như thế!

¹³ Anh Crase, một trong những người anh em chúng ta ở đây, Sa-tan đã truy đuổi anh vừa mới đây, đụng vào một dây điện ngầm, ồ, nó cắt...của anh ấy hoàn toàn. Tôi không biết làm thế nào anh ấy thoát khỏi điều đó mà còn sống. Và vì vậy anh nằm trong một bệnh viện ngoài đó và nói có một người anh em trẻ đến từ New Albany, tên là Medcalf, và anh ta bảo, “Anh Crase, tôi—tôi—tôi không xứng đáng để đến cầu nguyện cho anh, nhưng,” nói, “Chúa cứ đặt điều đó trong lòng tôi, vậy là tôi không thể tránh được.” Và chỉ đến và quỳ xuống, và nói lời cầu nguyện ngắn và đi ra. Đức Chúa Trời chữa lành cho Anh Crase ngay ở

đó. Hiểu không? Khi mà, xem đấy, đó là ân tứ chữa lành trong Thân thể Đấng Christ, anh em thấy, một chi thể này với một chi thể khác.

14 Đừng nghĩ bởi vì anh em chỉ là một thuộc viên thường; rằng, anh em cũng là một chi thể như bất kỳ người nào khác. Điều đó thật giống như ngón tay của tôi cũng như cánh tay này là cánh tay của tôi, hay tai này là tai của tôi. Hiểu không? Nó là một chi thể của thân. Và chúng ta hết thấy...Nếu một chi thể chịu khổ, thì tất cả những chi thể khác cùng chịu khổ với điều đó. Một sự hiệp nhất, quả là một sự hiệp nhất đầy phước hạnh! Vậy thì tôi...

15 Rồi sau đó, bây giờ, tôi đã có thêm một số buổi nhóm lại nữa và tôi đã còn lại một chút thời gian ở đó cho một đêm nữa với đền tạm, nếu Chúa khứng. Và, ý Chúa, sáng Chúa nhật sắp đến đây tôi muốn giảng về *Đường Lối của Tiên Tri*, và rồi, tại đền tạm.

16 Đêm mai, hay tối Chúa nhật, tôi có mặt trên đây tại Đền tạm Phúc Âm, một trong những người anh em của chúng ta, Anh Ruddell. Tôi muốn giảng về đề tài, *Thoát Khỏi Áp Lực*, nếu Chúa cho phép.

17 Và rồi thứ Ba kế tiếp, chúng ta phải đi Wisconsin, với hội đồng khu vực của Các Thương Gia Tin Lành Toàn Vẹn. Và tôi sẽ có mặt ở đó trong ba đêm. Đó là ở...Billy, tên của thành phố đó là gì? Đã nhận...[Anh Billy Paul Branham nói, “Green Lake.”—Bt.] Green Lake, Wisconsin. [“Thứ Năm.”] Khi nào? [“Thứ Năm, thứ Sáu, và thứ Bảy; ngày mười bảy đến ngày mười chín.”] Thứ Năm, thứ Sáu, và thứ Bảy; ngày mười bảy, mười tám, và mười chín, tại Green Lake, Wisconsin, hội đồng khu vực.

18 Và rồi vào Chúa nhật, của ngày hai mươi, tôi có mặt tại Chicago giảng đường Trường Trung học, cùng giảng đường đó mà chúng ta đã có mặt trong lần vừa rồi. Anh em có nhớ tên đó là gì không? [Anh Billy Paul nói, “Stephen Mather.”—Bt.] Giảng đường Trường Trung học Stephen Mather, dành cho chiều Chúa nhật.

19 Sau đó vào thứ Hai tôi sẽ có mặt tại...tôi quên mất tên nơi mà Chúa đã tỏ cho tôi hội đồng lần đó về Hội đồng Mục sư Truyền đạo ở Chicago, gặp gỡ tôi để thảo luận về những đề tài, anh em

biết đấy. Tôi bảo, “Và Chúa đã tỏ cho tôi nơi đó.” Đó là buổi nhóm từ giã với Anh Joseph Boze, người sẽ có mặt tại đây vào ngày mai đi bằng máy bay để gặp tôi, và một bữa tiệc để từ giã với anh ấy vào ngày thứ Hai.

²⁰ Rồi chúng tôi sẽ đi thẳng về nhà và rời khỏi, vì đến lúc để lên đường đi Southern Pines, South Carolina, hay North Carolina. Và rời đi xuống Colombus, South Carolina. Và rời sẽ đến Cow Palace ở Duyên hải miền Tây. Và rời sẽ đi lên qua đến Grass City, và lên vào Spokane, tiếp đến Canada, và rời ở Alaska. Vậy hãy cầu nguyện cho chúng tôi, chúng tôi thực sự cần lời cầu nguyện của anh em.

²¹ Và chúng ta đã được dạy trong Kinh Thánh rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời. Và tôi tin, vì điều này, và thấy sự trung tín của dân sự và vân vân...Ai đó nói, “Nó xảy ra như thế nào, và Chúa có cho phép điều đó không?” Tôi có thể bị giết chết trên đường ra ngoài đó, điều gì đó hay khác, Ngài—Ngài có điều gì đó để bỏ qua nó. Hãy nhớ, lời Kinh Thánh không thể sai, “Mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Và, nếu tôi biết lòng mình, tôi yêu Ngài. Tôi—tôi yêu Ngài với tất cả tấm lòng. Và điều đó mang chúng ta đến gần nhau hơn một chút.

²² Và, hãy suy nghĩ nào, mà mọi người đã nghe về câu chuyện đó, không thể hiểu được làm thế nào tôi thậm chí vẫn còn lại cái đầu hay cái vai, anh em thấy đấy, và còn ngồi đấy trong vụ nổ đó. Cái đó, khẩu súng này ở sát tôi, mà chắc có lẽ gần hai ngàn cân nổ ngay vào mặt anh em. Xem đó, điều đó đủ để làm tan thân anh em, đấy, tung tóe ra ngoài. Nếu nó nổ tung khẩu súng thép nặng đó và thổi bay nòng thẳng về hướng đường lằn năm mươi thước, và—và ở vị trí đó, anh em chỉ thấy khẩu súng. Nó hoàn toàn không còn trông giống một khẩu súng nữa, nó chỉ là những mảnh được nhặt lên.

²³ Và rồi, ra từ đó, không một khuyết tật nào. Ngợi khen Đức Chúa Trời hằng sống! Chỉ đủ để giữ cho tôi khỏi đi lên đó cho đến lúc có lời từ Eddie đến cho hay tôi được cho là không đến vào lúc đó. “Ân điển diệu kỳ, nghe êm dịu dường nào, đã cứu một kẻ khốn cùng như tôi!” Và điều đó khiến cho chúng ta biết

rằng, biết ơn sâu sắc Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, và chúng ta biết ơn biết bao!

24 Bây giờ, sáng nay tôi đã nói tôi nghĩ rằng tôi sẽ đến, rồi người anh em quý báu có mặt tại đây khi tôi quay trở lại...Tôi đã nói với Chị Wood ngày hôm nay, tôi đoán là Anh Neville...Billy đã gọi điện cho tôi và nói, “Hãy lắng nghe sứ điệp nếu bố có thể.” Và tôi tin một mẫu nhỏ của kim loại đó đã chạy ra và xuống bên dưới mắt tôi ở đó, nó thực sự làm tôi khó đi nổi, nhưng bây giờ nó xuất ra rồi. Họ đã rửa nó ra. Và vì vậy nên cậu ấy nói...Đêm nay tôi nghĩ mình sẽ đi xuống, và người anh em quý báu đó chắc chắn đang rao giảng giống như thế, tôi biết điều gì xảy ra khi anh em có một buổi nhóm lớn rồi anh em thực sự bị khản giọng, anh em biết đấy, và—và cổ họng khô cháy và bị đau. Vì vậy tôi nghĩ tôi sẽ đi xuống, và tôi chọn ra một đôi câu Kinh Thánh để đọc. Tôi nghĩ, “Đêm Tiệc thánh.”

Tôi luôn luôn muốn dự tiệc thánh.

25 Rồi tôi có đôi người bạn, họ có mặt nơi nào đó ở đây. Như anh em hiểu, tôi cũng không thấy rõ lắm. Vẫn còn chút thuốc belladonna trong con mắt đó làm cho nó giãn ra, hầu như một vết mờ. Và vì vậy họ có mặt ở đây, các bạn hữu và những người thân của người anh em tốt quý của tôi, F. F. Bosworth, trong miền Vinh hiển. Vì vậy Chúa ban phước cho những người đó, chúng tôi vừa cầu nguyện cho họ ở phòng sau.

26 Bây giờ, đừng quên, tối thứ Tư là buổi nhóm cầu nguyện giữa tuần của chúng ta. Và tôi nghĩ, Anh Jackson, phần của anh là tối thứ Năm. Và Anh Junior ở đây tiếp tục...Hay là, Anh Ruddell vào tối thứ Tư. Và đền tạm tại Utica vào thứ Tư. [Anh Neville nói, “Đó là tối thứ Năm.”—Bt.] Vào tối thứ Năm. Và rồi quay lại đây vào sáng Chúa nhật cho buổi thờ phượng hội chúng.

27 Và rồi bây giờ, và tối Chúa nhật tôi phải đi với Anh Ruddell. Tôi sắp thực hiện nó vào một buổi tối thứ Tư, nhưng tuần sau đó, nhưng tôi không thể làm điều đó, vậy là tôi lại xếp nó vào tối Chúa nhật. Nhưng bây giờ dân sự đang ở tại đền tạm đây, ở lại ngay tại đây ở đền tạm, đấy, bởi vì tôi sắp đi lên nhà thờ Anh Ruddell cho đêm giảng ở đó, không phải là cho buổi nhóm chữa lành. Và, nhưng hãy nhớ, hãy ở lại ngay vị trí làm nhiệm vụ, ngay

tại đây ở đèn tạm. Đây là nơi chốn của anh em, thấy đó. Và vì vậy chúng ta sẽ mong đợi một thì giờ tốt đẹp. Và thế thì tất cả anh em cầu nguyện cho chúng tôi khi chúng tôi đi.

²⁸ Tin rằng Đức Chúa Trời sẽ đáp ứng chúng ta đêm nay ngay trước giờ tiệc thánh. Và bây giờ tôi nghĩ...Đó có phải là tất cả những thông báo, chúng ta có, mà chúng ta biết không? [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ, đặt con đường...[“Tang lễ, chiều mai.”] Gì hả, thưa anh? [“Tang lễ, chiều mai, lúc hai giờ.”] Một tang lễ. [“Ở Edmonton. Mẹ của J.T.”] Ồ, vâng. Tang lễ của... mẹ của một trong những anh em truyền giáo của chúng ta từ đèn tạm này ở đây vừa mới...Ồ, anh ấy là một trong chúng ta tại đây. Anh đi ra với những mục sư và rao giảng, Anh J. T. Parnell. Người mẹ yêu quý thân yêu của anh đã qua đời đêm kia, một người mẹ bé nhỏ, lưng khòm, tóc bạc. Và sẽ cử hành lễ tang tại Edmonton, Kentucky. Lễ tang vào ngày mai. Tôi biết nhiều người trong các anh em tự hỏi, có thể đem hoa đến cho bà, nhưng chúng ta không thể. Và cách duy nhất hội thánh có một vòng hoa ở đó, họ phải gọi điện đến và rồi để cho người đưa thư mang nó đến. Và bó hoa, phải đi vào ngày mai, cho dầu chúng tôi có tới được nơi đó hay không, thật là khó khăn. Nhưng chắc chắn chúng ta muốn chia sẻ sự cảm thông, thưa anh em, với Anh Parnell của chúng ta đã mất đi người mẹ của mình, điều mà, tôi đã làm giống như vậy vừa mới đây. Và tôi tin chắc rằng Chị Spencer và nhiều người khác tại đây, cũng đang chia sẻ sự cảm thông, người mà vừa mới đi qua những bóng tối và buồn phiền.

²⁹ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu giây lát, trong sự Hiện diện của Ngài, để dâng lời cầu nguyện. Giờ này tôi muốn anh em cầu nguyện cho tôi. Và quả là khó khăn tại đây đêm nay, cố gắng để nhìn thấy, và trong ánh sáng mờ mờ này. Và—và mắt tôi thì ổn, nhưng họ có nhỏ một ít thuốc belladonna vào đó để làm cho nó giãn ra. Anh em biết đó là gì. Và mắt tôi đã bị như thế khoảng sáu ngày nay, đấy, và ông ấy nói nó sẽ kéo dài thêm một tuần nữa hay mười ngày. Vậy anh em cầu nguyện cho tôi. Và rồi khi những tiếng dội từ micro này vào các vách tường, anh em cầu nguyện cho tôi. Và tôi có thể nhìn thấy bàn tay của anh em, và Đức Chúa Trời, khi anh em có nan đề cứ giơ tay mình lên. Đức

Chúa Trời, đáp lời cầu nguyện, khi chúng ta cung kính nhóm lại và cúi đầu bây giờ.

³⁰ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, Ngài đã lựa chọn để chúng con nhóm lại với nhau. Đó là ý Đức Chúa Trời mà tự chúng con nhóm lại với nhau khi chúng con nhìn thấy Ngày ấy đang đến, và lạy Chúa, một cách thường xuyên, để mang chính chúng con đến gần hơn với Ngài và đến gần hơn với nhau, trong sợi dây buộc của sự thông công, qua Huyết của Chúa Jêsus đã đổ ra làm cho nó có thể được.

³¹ Lạy Chúa, chúng con thật biết ơn tối nay. Con—con—con chưa bao giờ thật biết ơn được—được có mặt tại đây đến thế, Chúa ôi. Con, con thật cảm ơn Ngài. Con thật sự không thể tìm được lời để diễn tả con biết ơn đến thế nào có được thị lực và nghe được, và được ở giữa vòng những người đang sống trên đất tại đây, để tiếp tục giảng Phúc âm. Lạy Chúa, điều đó khiến cho chúng con thật biết ơn, khi chúng con nhìn thấy khoảng cách gần biết bao mà chỉ...Khi những con người thông hiểu vĩ đại cứ gãi đầu và bảo, “Làm thế nào nó từng như vậy được? Chỉ bàn tay của Đức Chúa Trời!” Rồi con cúi đầu trong sự khiêm nhường, Chúa ôi, nhìn thấy phép lạ đã được ban cho con, điều đó đã được thực hiện xung quanh nơi mà đây tứ của Ngài đứng. Con thật biết ơn. Và bây giờ, lạy Cha, con tái dâng hiến đời con trong sự hầu việc Ngài một lần nữa, sau khi bước đi xuống nơi đó. Chưa bao giờ trong đời có thể gần kề cái chết hơn lúc đó, và rồi sống. Vậy con thật biết ơn.

³² Và giờ này con cầu nguyện cho tất cả những người này mà đã đưa tay họ lên tối nay, mỗi một người trong họ có một nan đề. Và nhiều người trong họ có lời cảm tạ, gần như tất cả, lạy Chúa, trong lòng của họ, vì những gì Ngài cũng làm cho họ nữa.

³³ Bây giờ chúng con đến tối nay để nhóm lại về một dịp rất đặc biệt, đó là, để nhận những gì chúng con gọi là “tiệc thánh,” hay, “Bữa Ăn Tối Cuối Cùng của Chúa.” *Dự tiệc thánh* là “trò chuyện với, hay nói chuyện với.” Và đó là những gì mà chúng con đang làm bây giờ, lạy Chúa, đang trò chuyện với Chúa, thông công, trò chuyện, chờ đợi Ngài vì sự đáp lời của Ngài.

³⁴ Và giờ này, Cha ôi, chúng con cầu xin Cha sẽ trò chuyện lại với chúng con tối nay qua Lời được chép. Và ban cho chúng con điều gì đó trong lòng chúng con, làm ổn định chặng hành trình của—của—của chúng con, lạy Chúa, và ban cho chúng con lòng can đảm mới. Và xin ban phước cho mục sư của chúng con, Chúa ôi, người anh em quý báu của chúng con, đây tớ Ngài, và vợ anh cùng gia đình; các chấp sự và các ủy viên, và mọi người đến với hội thánh. Ô lạy Chúa, xin hãy kéo chúng con gần hơn với Ngài. Xin cho có, như thi sĩ đã nói, “Phước cho sợi dây ràng buộc tấm lòng của chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc. Sự thông công của tâm trí giống như từ trên.” Lạy Chúa, xin ban điều đó. Xin ban phước cho tất cả những người thờ phượng khác trên khắp thế giới. Và bây giờ, lạy Cha, xin bẻ Bánh Sự Sống cho chúng con khi chúng con chờ đợi Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con yêu dấu của Ngài, chúng con cầu xin điều đó. A-men.

³⁵ Bây giờ, nhiều người thích đánh dấu xuống những lời mà mục sư có thể đọc. Và tôi có...Chiều nay sau khi tôi ở bên ngoài với Anh và Chị Wood...Chúng tôi đã đi xuống thăm Anh Gobel Roberson của chúng ta, và vì vậy chúng tôi đã, ở trong phòng triển lãm của anh ấy. Vậy chúng tôi quay trở lại, và tôi nghĩ... Chị Wood đã kể cho tôi thật là một sứ điệp tuyệt vời mà mục sư chúng ta đã phân phát sáng nay. Và tôi vừa chợt nghĩ về con người thật tội nghiệp ấy, có thể bị khan tiếng, và tôi cũng vậy, nhưng tôi—tôi nghĩ chúng tôi có thể chia sẻ điều này với nhau, có thể, nếu anh yêu cầu tôi giảng. Và tôi có ghi xuống một vài ghi chú tại đây mà tôi muốn nói về.

³⁶ Trước tiên, chúng ta hãy lật ra Cô-rinh-tô Nhì 6:7 đến 10. Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 6, câu thứ 7 và bao gồm, câu thứ 10. Và rồi Sáng thế ký 4:18 đến 19. Và rút ra từ đó, ý Chúa, một đề...hay một đề tài từ phân đoạn. Và bây giờ tôi sẽ đọc từ thứ Nhất...hay từ Cô-rinh-tô Nhì, trước tiên, Cô-rinh-tô Nhì 6:7 đến 10.

Bởi lời chân thật, bởi quyền phép Đức Chúa Trời, cầm những khí giới công bình ở tay hữu và tay tả,

Dầu vinh...dầu nhục, và dầu mang tiếng xấu và dầu được tiếng tốt: ngó như kẻ phỉnh dối, nhưng là kẻ thật thà;

Ngó như kẻ xa lạ,...nhưng là kẻ quen biết lắm; ngó như gần chết, mà, này, nay vẫn sống; ngó như bị sửa phạt, mà không đến chịu giết;

Ngó như buồn rầu, mà luôn được vui mừng; ngó như nghèo ngặt, mà thật làm cho nhiều người được giàu có; và ngó như không có gì cả, mà có đủ mọi sự.

Sáng thế ký 14:18 và 19.

Và Mên-chi-xê-đéc vua Sa-lem sai đem bánh và rượu ra: và người này là thầy tế lễ của chí cao...

Và người chúc phước cho Áp-ra-ham, và nói rằng, Nguyện Đức Chúa Trời chí cao, là Đấng dựng nên trời và đất, ban phước cho Áp-ra-ham:

³⁷ Và nếu tôi gọi đó là một bài giảng, tôi muốn giảng về đề tài, sự...*Sở Hữu Mọi Sự*. Như trong Cô-rinh-tô ở đây, chúng ta...Nó nói rằng chúng là thì—thì nghèo ngặt, tuy nhiên sở hữu mọi sự. *Sở Hữu Mọi Sự*. Vậy thì, tôi thích điều đó. Bây giờ trong Sáng thế ký chúng ta đọc về Áp-ra-ham gặp Người vĩ đại này gọi là Mên-chi-xê-đéc, Người là Đấng Sở Hữu của cả Trời và đất. Thế thì, Người là Đấng Sở Hữu mọi sự, Đấng Sở Hữu của Trời và đất, đó là, của mọi sự.

³⁸ Vậy thì, chúng ta biết câu chuyện về Áp-ra-ham và những gì đã xảy ra. Ông đã được kêu gọi đến một—một nhiệm vụ. Ông đã được kêu gọi ra khỏi xứ mình, xứ của người Canh-đê, và thành U-rơ, nơi ông đã từng ở đó với cha và dân sự mình. Và đó là ở dưới thung lũng Si-nê-a, chắc chắn là một miền đất màu mỡ trù phú. Và Áp-ra-ham, như chúng ta hiểu, không phải là con người đặc biệt trong mắt của thế gian. Và nói cách khác, ông không phải là một vị vua, hay nhà quân chủ, hay kẻ thống trị. Ông chỉ là một người. Và ông lập gia đình với người em cùng cha khác mẹ, là Sa-ra, và có lẽ ông đã cưới bà khi bà còn là một thiếu nữ. Và Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông vào tuổi bảy lăm, dâng cuộc đời hầu việc, và điều đó cũng bao gồm người giúp đỡ của ông.

³⁹ Và chúng ta có thể bắt đầu ngay tại đây. Tôi tin rằng khi Đức Chúa Trời gọi một người để hầu việc, nếu người ấy là người có gia đình rồi và có người giúp đỡ, Ngài cũng kêu gọi người vợ của

người ấy luôn, bởi vì cả hai là một. Và vì vậy, bất kỳ ở đâu, chúng ta thấy điều ấy sau đó Đức Chúa Trời có thể đã giết chết Sa-ra khi bà nghi ngờ sứ điệp của Thiên sứ, hai mươi lăm năm sau, khi họ đang ngồi dưới cây sồi vào ngày nọ, nhưng khi bà đã cười khi Thiên sứ bảo với bà, hay bảo với Áp-ra-ham rằng bà sẽ là một người mẹ, và Sa-ra đã cười thầm trong lòng và bảo, “Làm sao một người già như tôi, có thể được?” Chín mươi tuổi, và chồng bà một trăm tuổi. Của ông...tử cung của bà đã khô khan trong nhiều năm, còn thân thể của ông gần như chết. Thế thì làm sao bà có lại sự khoái lạc với chồng mình nữa? Và bà đã cười thầm.

⁴⁰ Và Thiên sứ, quay lưng Ngài lại với trại, hỏi, “Tại sao Sa-ra cười?”

⁴¹ Và bà đã chối điều đó. Bấy giờ, điều ấy nói với Đức Chúa Trời vào mặt Ngài rằng Ngài thì “sai.” Hiểu không? Và bà có thể mất mạng vì điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã không thể cất sự sống của Sa-ra, vì bà là một phần của Áp-ra-ham. Hiểu không? Và bà đã ở trong một giao ước với ông, vì vậy bà phải đi với ông. Vì thế Ngài không thể cất mạng Áp-ra-ham...hay Sa-ra, mà không có dự phần của Áp-ra-ham, vì hai người này là một.

⁴² Một hình bóng đẹp về chúng ta ngày hôm nay, không xứng đáng, đáng chết vì chúng ta phạm tội, nhưng Đức Chúa Trời không thể giết chúng ta, bởi vì Ngài sẽ...chúng ta là một phần của Đấng Christ. Hiểu không? Đó là ân điển của chúng ta, vì chúng ta ở trong sự hiệp nhất với Đấng Christ. Há đó chẳng phải là ý nghĩ đẹp, sự hiệp nhất với Đấng Christ? Vì vậy nên, các tội lỗi của chúng ta, khi chúng ta phạm, chúng ta nên nhanh chóng xưng ra chúng, rằng “chúng là sai trật,” vì Đức Chúa Trời sẽ lấy đi đời sống của chúng ta. Nhưng Huyết trả lời trong chỗ chúng ta, và Đức Chúa Trời không thể vượt qua Huyết đó. Hiểu không? Ngài thật sự không thể làm điều đó, bởi vì một lời hứa mà Ngài sẽ không làm. Vì vậy Ngài không thể vi phạm lời hứa của Chính Ngài. Hiểu không? Vì thế Đức Chúa Trời đã Tự dàn xếp, như đã có, hoàn tất công việc. Xem đó, Ngài không thể vi phạm lời hứa Ngài. Và Ngài hứa Điều ấy qua Huyết đó, bất cứ ai tin vào đều có Sự sống Đời đời, và Ngài không thể vi phạm Lời hứa đó.

43 Vậy chúng ta tìm thấy rằng Áp-ra-ham, trong sự vâng phục, đã rời nhà mình, rời xứ sở của mình, và phân rẽ khỏi mọi thứ, tất cả vị trí, những thứ sở hữu trên đất của mình, để đi đến kiều ngụ, tại một xứ lạ. Hình bóng của Hội thánh. Chúng ta được yêu cầu quên hết mọi sự mà ở trong thế gian này, để đi theo Đấng Christ.

44 Bây giờ, chúng ta thấy Áp-ra-ham cứ đi, hết năm này sang năm khác. Và ông đem theo một vài người với mình, đó là cha ông, và người đã qua đời ngay sau đó. Và rồi ông đem người cháu trai của ông, là Lót, và Lót đã tự mình phân rẽ do cãi cọ, và đi xuống sống ở Sô-đôm, tuy nhiên ông là một phần của Áp-ra-ham. Và Đức Chúa Trời đã ban cho xứ và tất cả trong xứ, cho Áp-ra-ham, ông thừa kế tất cả chúng. Đức Chúa Trời phán, “Hãy nhìn về hướng đông, tây, bắc, và nam, và tất cả những gì trong đó đều thuộc về ngươi và dòng dõi sau ngươi. Tất cả là của ngươi!”

45 Vậy thì, một ngày Áp-ra-ham đã phải gánh chịu cảnh gian nan, và Lót lại sống dễ dãi, chìm đắm trong tội lỗi. Thật dễ dàng biết bao và vui thích biết bao cái vẻ bề ngoài của tội lỗi, và nó trông thật ngây thơ biết bao. Bây giờ, nếu Lót nói điều này, “Hề chừng nào tôi tin! Tôi tin vào Đức Chúa Trời, vậy tại sao tôi không thể xuống đây tại Sô-đôm, và—và điều đó sẽ được thôi. Tôi là một người tin.” Nhưng điều đó không ổn.

46 Xem đó, Đức Chúa Trời, khi Ngài kêu gọi Áp-ra-ham, Ngài đã kêu gọi ông để phân rẽ chính ông khỏi mọi thứ. Và đó là những gì chúng ta phải làm. Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta đến sự phân rẽ hoàn toàn khỏi tội lỗi, “Hãy ra khỏi giữa nó, đừng dự phần với nó!” Hãy tránh nó đi, chính cái vẻ bề ngoài của ma quỷ. Hãy phân rẽ, hoàn toàn xa khỏi nó! Ở lại trong khoảng cách xa nó. Đừng giẫm lên những nền đất của nó, cho dầu nó trông—trông... nó đẹp như thế nào.

47 Hỡi anh chị em, bây giờ anh chị em có thể suy nghĩ ở đây, nó đây này, “Anh Branham, thỉnh thoảng tôi—tôi bị cám dỗ ăn cắp, hay thỉnh thoảng tôi bị cám dỗ hút thuốc.” Hay thỉnh thoảng những phụ nữ nghĩ, “Tôi bị cám dỗ ăn mặc giống như những người còn lại của thế gian, anh biết đấy, những loại áo quần hở hang và các thứ. Tôi bị cám dỗ,” quý cô nói vậy. Vậy thì, anh chị em nghĩ đó là sự cám dỗ, thế còn tại đây chỗ anh em có mỗi cử

động nhỏ đều bị quan sát, anh chị em thấy, trong chức vụ thì sao. Quả là một điều lớn hơn nó ở đây, và những gì mà họ phải trả lời hơn nữa. Bởi vì, anh chị em không chỉ phải trả lời cho những linh hồn của chính mình, nhưng chúng ta còn phải trả lời cho mọi người mà chúng ta nói chuyện với. Hiểu không? Vì vậy Satan cứ liên tục...Chỗ mà chị em bảo, các chị: “Đó chẳng phải là một áo đầm khá đẹp sao? Mặc nó thì sai rồi, nhưng nó không đẹp sao? Nó vừa khít với tôi.” Chỗ mà đối với tôi...Bây giờ, điều đó, chị em biết điều đó sai trật. Nhưng một mục sư bảo là, “Chị nên đi đến buổi nhóm này tại đây, đây thì nó đúng. Họ bảo đó là một hội chúng, rất lớn-...” Và tuy nhiên anh chị em phải chờ đợi và nghe Đức Chúa Trời phán “đi,” đấy. “Ồ, anh chị em muốn đến đây và gặp người này ở đây không? Người này thì *thế này thế kia*.” Và anh chị em phải quan sát, hãy cẩn thận. Hiểu không? Ồ, nó quá khôn lanh. Và vậy thì chúng ta phải xem xét những điều đó.

⁴⁸ Bây giờ, Áp-ra-ham cũng đã phải quan sát. Nhưng ông, thay vì đi xuống Sô-đôm với Lót, ông đã tự phân rẽ mình và đi lên vào đồng vắng, chọn lấy con đường bị xem thường của Chúa. Đó nên là thái độ của chúng ta. Hãy chọn lấy con đường với dân sự của Chúa bất kể khó khăn hay dễ dàng, dầu sao cứ đi. Hãy sẵn sàng để ra đi bất kỳ thời gian nào, bây giờ, bất cứ nơi đâu Ngài có thể gọi anh em.

⁴⁹ Bây giờ, sau khi điều này xuất hiện, thì có—có một vị vua đi trên một con đường mòn chiến tranh với một bộ lạc nhỏ ở trên đó, và càn quét xuống qua thung lũng và chiếm lấy tất cả những nhóm nhỏ, các vương quốc nhỏ bên ngoài, và chiếm lấy, đi vào Sô-đôm và bắt lấy vua của Sô-đôm và Gô-mô-rơ, bắt Lót (cháu của Áp-ra-ham), vợ ông, các con gái của ông, các cháu của ông, tất cả họ, và tất cả vật sở hữu của họ, tất cả những gì họ có, cứ đi tiếp ra ngoài, xóa sạch đất nước khi họ đi. Ồ, quả là một điều kinh khiếp, tiền công của tội lỗi là sự chết! Lót đã nhận ra, không nghi ngờ gì, đã bước đi dọc theo đó và có lẽ với một—một sợi dây thừng hay dây xích quanh cổ, như là một người nô lệ; con cái ông, các cô gái trẻ bị cưỡng hiếp; và vợ ông, và mọi thứ, và chắc có lẽ chết bất kỳ lúc nào. Ông đã bất tuân một mạng lệnh,

và có lẽ đang đi vào một vương quốc khác nơi nào đó để làm kẻ nô lệ trong những ngày còn lại của ông.

⁵⁰ Nhưng Áp-ra-ham, khi ông tìm thấy rằng Lót đã bị bắt đi, đó là một phần sở hữu của Áp-ra-ham. Và Áp-ra-ham có thể đã nói điều này, “Lạy Chúa, Ngài bảo tôi rằng nếu tôi tuân theo Ngài và bước đi vào đây, trong xứ này, Ngài sẽ ban xứ này cho tôi. Nó thuộc về tôi. Và phần của Lót trong xứ này, tôi sẽ đuổi theo nó.” Vì vậy ông bố trí quân, hay tập hợp lại các đầy tớ của mình, và trang bị vũ khí cho họ. Và ông đã chọn lấy những đầy tớ của ông, và xuất quân cho đến khi ông đuổi theo và tìm thấy vua này với tất cả những vương quốc nhỏ khác này. Hãy nhìn thật là một đội quân vĩ đại mà họ đã có lúc đó! Nhưng dưới sự chỉ dẫn của Đức Chúa Trời, Đại Tướng Đứng Đầu, ông đã tự mình phân rẽ, và đã phục kích và tàn sát những vị vua đó, và mang Lót trở về và tất cả những vương quốc nhỏ, mang chúng trở lại cho họ, với quê nhà họ lần nữa.

⁵¹ Quả là một bức tranh tuyệt vời của Đấng Christ trong Áp-ra-ham tại đó, đuổi theo quân thù đã chiếm đoạt mọi thứ, và Đấng Christ đã đến và mang chúng ta trở lại.

⁵² Bây giờ chúng ta thấy trong câu chuyện tuyệt vời này rằng Áp-ra-ham, trên con đường trở về, trở về sau khi chiến thắng trôi qua, ông đã gặp Đấng Sở Hữu của Trời và đất, Mên-chi-xê-đéc, là Vua của Giê-ru-sa-lem, Vua của Sa-lem, đó là Giê-ru-sa-lem, là Vua Hòa Bình, là Vua Công Bình. Người không có cha, Người không có mẹ, Người không hề có khởi đầu và Người sẽ không bao giờ kết thúc, vậy đó không gì khác hơn là Đấng Toàn Năng. Và Người đã gặp ông trên đường về nhà, sau cuộc tàn sát vua. Ông đã gặp Đấng Sở Hữu, Đấng có tất cả mọi sự đã gặp ông trên đường trở về. Quả là một điều vinh quang! Vậy thì Áp-ra-ham...

⁵³ Tôi thích điều này. Áp-ra-ham là người kế tự tất cả, bởi lời hứa, vì vậy ông có thể đặt lời tuyên bố sở hữu mọi sự mà đã có trong xứ, và chính xứ đó. Áp-ra-ham đã được ban cho lời hứa. Bây giờ, chúng ta hiểu rằng Áp-ra-ham là con người nghèo nhất trong cả xứ, vì ông đã sống trong đồng vắng, và sống trong hòa bình với Đức Chúa Trời. Còn Lót, giàu có, sống trong thành phố và trở thành nhà cầm quyền của thành phố; ông ngồi tại cổng,

ông là quan xét, và xét đoán cả thành, và có tất cả những thứ của cải và các thứ. Nhưng Áp-ra-ham ở trong đồng vắng, và...có lẽ là người nghèo nhất trong xứ, và tuy nhiên tuyên bố sở hữu tất cả. A-men! Đó là điều tôi thích.

⁵⁴ Ô, tối nay, chúng ta có thể không giàu có về tài sản của thế gian này, nhưng chúng ta sở hữu mọi sự. Hội thánh, tự Nó, sở hữu mọi sự. Dẫu nghèo, song giàu có và sở hữu mọi sự. Tôi thích điều đó. Ngài...Chúng ta—chúng ta là vậy. Một bài hát quen thuộc mà chúng ta thường hát cách đây nhiều năm, “Cha tôi giàu có với những nhà cửa và đất đai, Ngài nắm giữ sự thịnh vượng của thế giới trong tay Ngài! Hồng ngọc và kim cương, cùng bạc và vàng, các rương của Ngài đầy tràn, Ngài có các của cải không kể được.” Và chúng ta là người sở hữu của nó, vì chúng ta là con cái của Nhà Vua. A-men. Người con luôn luôn hưởng quyền kế tự, chúng ta biết thế. Đúng vậy.

⁵⁵ Áp-ra-ham có thể nắm được điều đó, tuy là nghèo, đàn gia súc của ông đang chết đói; Lót đã lấy phần đất tốt nhất. Dòng nước của ông thì không nhiều. Những ngày nóng nực, và những tay chăn gia súc gặp gian nan, và mọi thứ đều hình như trở nên trực trặc cho Áp-ra-ham, tuy vậy ông sở hữu toàn bộ.

⁵⁶ Và, ngày nay, người tin chân thật bị đuổi ra khỏi giữa vòng dân sự, bị gọi là “kẻ quá khích, cuồng tín thánh,” hay một cái tên lăng mạ nào đó, kiểu gì đó của một kẻ quá khích tôn giáo, và tuy nhiên là người kế tự cả Trời và đất. “Phước cho kẻ nhu mì, họ sẽ hưởng được đất.” Ô, chao ôi! Nói về chuyện đẩy anh em ra ngoài để ở trong túp lều nhỏ hay nơi nào đó, và anh em hầu như không đủ tiền để trả tiền thuê nhà, tuy nhiên anh em sở hữu nó tất cả. A-men. Phải làm việc và làm lụng cực nhọc và đổ mồ hôi kiếm vài đô-la, kiếm sống...sống trung thực, để xỏ giày cho chân con cái các anh em, và nuôi ăn những cái miệng nhỏ đang đói của chúng, và tuy nhiên sở hữu, là người kế tự mọi thứ có tại đây. “Kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất.” Họ sở hữu nó. Ô, chao ôi, tôi thích điều đó! Người sở hữu của trái đất! Là gì? Người tin. Người tin có một tước, một bằng khoán nhà đất, đúng vậy, bởi Đức Chúa Jêsus Christ, rằng “Người sẽ là người sở hữu toàn thể vũ trụ này.” Đúng vậy. “Người nhu mì sẽ hưởng được đất.”

57 Áp-ra-ham đã có—đã có, có thể sở hữu xứ đó, bởi vì...và những gì có trong miền đất đó. Đức Chúa Trời ban nó cho ông. Và Lót là một phần của miền đất đó. Vậy Áp-ra-ham có quyền đối với nó. Ông có thể—ông có thể gọi hay là nắm giữ lấy nó. Ông nói, “Bây giờ, lạy Chúa, Ngài đã lập lời hứa với tôi, rằng những gì mà ở trong xứ này và tất cả trong đó đều là của tôi, và Ngài đã lập lời hứa đó. Bây giờ người bà con của tôi đã bị bắt đi, và tất cả những gì mà người ấy có đã mất.”

58 Nói cách khác, nếu tôi áp dụng nó ngày hôm nay, tôi sẽ nói, Hội thánh có thể nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, đây là người anh em của tôi, người đang nằm tại đây, bị hành hại với căn bệnh ung thư, người ấy bị hành hại với bệnh lao, người ấy bị bệnh *như vậy như vậy*. Tôi nắm chặt lấy lời hứa, nó là sở hữu của tôi. Ngài, Ngài đã bảo tôi như vậy!” A-men! Thế đấy. Thế thì, thế thì anh em có thể đuổi theo quân thù đó, ma quỷ đó, và tàn sát nó cũng giống như Áp-ra-ham đã tàn sát các vua và đem trở về lại thứ sở hữu của ông. A-men. Tôi thích điều đó. Nó dành cho người tin.

59 Tuy nhiên Áp-ra-ham có quyền với lời hứa, và lời hứa thuộc về ông, tuy nhiên ông phải chiến đấu để sở hữu nó. A-men. Anh em đấy. Người tin hôm nay, tuy nhiên chúng ta là người kế tự với mọi sự, tuy nhiên chúng ta là người kế tự của mọi ơn phước thuộc linh, mọi ơn phước thuộc thể, mọi ơn phước mà Kinh Thánh hứa, tuy nhiên anh em phải chiến đấu mỗi tấc của nó. Đó chính là cách Đức Chúa Trời đặt để nó. Nó đã luôn luôn được lập nên theo cách đó. Anh em phải chiến đấu để sở hữu những gì anh em biết là của riêng mình. Anh em phải chiến đấu để sở hữu nó. Và đó là những gì chúng ta phải làm bây giờ.

60 Anh em nói, “Anh Branham, tôi cần sự chữa lành.”

61 Lời hứa thuộc về anh em. Nhưng, nếu anh em từng có được nó, anh em sẽ không nhận được nó cách dễ dàng, tôi sẽ bảo cho anh em điều đó. Anh em sẽ phải lấy nó khỏi Sa-tan. Sa-tan chiếm đoạt sức khoẻ của anh em, anh em có quyền đối với—với Sa-tan, bảo, “Hãy trả nó lại! Hãy giao nó lại! Ta đến trong Danh Chúa, Đấng Sở Hữu của Trời và đất, và ta là người kế tự của Ngài. Hãy trả nó lại! Người đã lấy đi đứa con của ta, người đã làm nó dan díu với một thanh niên hư hỏng. Người đã lấy con trai của ta và

làm nó đan díu với một đũa con gái sai trật. Ta tuyên bố sở hữu chúng! Đúng thế. Ta tuyên bố sở hữu các con cái của ta, ta tuyên bố sở hữu anh em ta, ta tuyên bố sở hữu chị của ta. Đúng, Sa-tan, người đã lấy họ đi từ nhà của Đức Chúa Trời, buộc họ ra khỏi đó, nhưng ta sẽ đuổi theo họ. Ta tuyên bố sở hữu họ.”

“Ồ, làm thế nào anh biết được?”

⁶² “Ta là người kế tự của mọi sự. A-men. Nó đã được ban cho ta. Ta là người kế tự, ta có thể tuyên bố sở hữu mọi thứ mà Đức Chúa Trời đã hứa cho ta.” A-men. Anh em đấy. “Nó là của ta.” Làm thế nào anh em có được điều đó, điều gì đó anh em đã làm? Không, thưa quý vị. Đó là ân tứ không tính công đức mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, và nó là của chúng ta, nó thuộc về chúng ta. Sa-tan không thể nắm giữ nó nếu anh em đi đến với nó trong—trong Lời đầy thẩm quyền của Kinh Thánh, với đức tin, để nói, “Nó là của ta! Hãy đặt nó xuống.” A-men. Vinh quang thay! Tôi yêu thích điều đó. “Hỡi Sa-tan, người hãy đặt nó xuống. Người đã lấy nó từ ta. Người hãy trả nó lại, vì ta đang thông báo với người. Ta đã có thông báo được viết ngay tại đây trên Lời, ‘Trời đất sẽ qua đi, nhưng lời thông báo này sẽ không qua đâu.’ Vì vậy ta đến với thông báo này, để cho người biết, rằng Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán điều gì ta cầu xin Cha trong Danh Ngài thì Ngài sẽ ban điều đó cho ta. Nếu ta nói với ngọn núi này, ‘hãy dời đi,’ mà không ngờ vực gì trong lòng mình, song tin rằng những gì ta đã nói sẽ trở thành hiện thực, ta có thể có những gì ta đã nói. Hãy đặt nó xuống!” Điều đó khiến cho nó rời đi. Đừng để cho nó rời đi, hãy buộc nó chạy. “Để nó xuống, vì ta đến với thẩm quyền Thánh Kinh. Ta là người tin.” Anh em hiểu được điều đó không? Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị.

⁶³ Áp-ra-ham, ông phải làm gì trước hết, để làm điều này? Ông đã phải đặt đức tin của ông trên nền tảng đá vững chắc của Lời đã được hứa của Đức Chúa Trời. Hãy nhìn, điều duy nhất mà ông có là một nhóm nhỏ những người đầy tớ, chắc có lẽ là một tá. Và có lẽ có hai ngàn người, được vũ trang. Và người của ông không phải là những chiến sĩ, họ là những người đầy tớ, những người chăn gia súc, những người chăn chiên, những người chăn gia súc; có lẽ họ đã lượm được những cái dao cũ kỹ sét rỉ nơi nào

đó, và đặt chúng...ra ngoài đó, và vài cơn mưa đã xối xuống trên chúng, chúng bị rét rỉ. Nhưng Áp-ra-ham không nhìn vào con dao bị sét rỉ, hay chiếc khiên chút nào. Ông đang đặt đức tin trên Lời Đức Chúa Trời. Thế đấy. Đó là những gì đã thực hiện điều đó. Đó là điều như vậy.

“Làm thế nào anh chiến đấu được với họ khi anh đến đó?”

64 “Điều đó không lệ thuộc vào tôi. Nó tùy thuộc vào tôi đặt đức tin của tôi trên những gì Đức Chúa Trời đã phán. Nó là của tôi, tôi sẽ đuổi theo những gì thuộc về tôi.” A-men. Bây giờ, khi những người mà đau ốm có thể nhìn thấy điều đó, căn bệnh trôi qua ngay lúc đó rồi. Hiểu không? Chắc chắn.

65 Khi một tội nhân có thể nhìn thấy rằng anh em không phải phạm tội! Nhiều người, họ phạm tội bởi vì họ phải phạm tội. Đó là một hình dạng đáng thương khi anh em bảo anh em “phải phạm tội.” Nhưng khi anh em nhận ra mình không phải phạm tội nữa! Có những người cứ đứng lên và rửa sả và nhạo cười vào mặt anh em, và—và gọi anh em là một “kẻ khờ dại” và mọi điều khác, họ là những kẻ phạm tội cố ý. Xem đó, thế thì không còn hy vọng nào cho họ. Nhưng người ấy mà làm điều gì đó thường xuyên, họ không còn muốn làm nó. Anh ta—anh ta ăn trộm, anh ta không muốn ăn trộm nữa. Và anh ta nói dối, anh ta không muốn nói dối nữa. Anh ta—anh ta làm những điều anh ta—anh ta không muốn làm, anh ta không muốn là tội nhân nữa. Có những niềm hy vọng cho anh ta nếu anh em có thể cho anh ta thấy Lễ thật là gì. Hiểu không? Hãy đến với lời hứa của Đức Chúa Trời và đặt đức tin của anh em trên đó, và bước ra ngoài đó trước quân thù. Nó chỉ đơn giản không thể còn nắm giữ điều đó lâu hơn nữa, tất cả là vậy, vì điều đó là của anh em.

66 Nào, chúng ta hãy nhìn con người này. Tại đây Áp-ra-ham bảo, “Ta là người kế tự. Xứ này thuộc về ta, mọi thứ trong xứ này thuộc về ta. Bởi vì Đức Chúa Trời...Ta chưa có chúng được.” Nhưng ông đã có xứ đó, dấu sao, nó đã là của ông.

67 Vậy thì chúng ta là những người kế tự của tất cả mọi sự. Đúng thế không? Chúng ta là kẻ kế tự của mọi sự. Kinh Thánh đã nói vậy ở đây. Chúng ta là kẻ kế tự của mọi sự, mọi thứ. Chúng ta chưa sở hữu chúng, nhưng chúng thuộc về chúng ta. A-men. Ồ, vinh

quang thay! Tôi không sở hữu một tấc đất nào, nhưng tất cả đất, dầu sao, đều thuộc về tôi. Chắc chắn. Nó là tất cả của chúng ta, thuộc về dân sự, Hội thánh, những người tin, Nàng Dầu của Đấng Christ sở hữu mỗi chút đất của nó. Nước Nga đang tranh chiến vì nó, Hoa Kỳ đang tranh chiến vì *điều đó*, và cuộc chiến này cho *điều này* và *điều này* tại đây, và rồi họ gọi chúng ta là “điên khùng.” Cứ ngồi yên đi, dầu sao, anh em làm chủ nó rồi. A-men. Tất cả đều sẽ hưởng quyền kế tự *điều đó*, dầu sao đi nữa, vậy cứ để cho họ làm om sòm và nổ tung nhau. Nó thuộc về chúng ta. Chúng ta là những người nhận được nó. Họ sẽ không bao giờ nghĩ *điều đó*, nhưng chúng ta vẫn có, dù sao đi nữa. Thật vậy, dù thế nào đi nữa!

⁶⁸ Ai sẽ nghĩ rằng cụ già nghèo khổ trên đó, đàn gia súc gầy, da bọc xương trên đỉnh núi, lại sở hữu tất cả xứ? Tất cả xứ Palestine đều thuộc về người. Vâng, thưa quý vị. Vì vậy khi ông đến một chỗ cao điểm, Đức Chúa Trời chứng minh ở cùng người. Người đã đem nhóm người nhỏ đó và đi ra ngoài đó và tàn sát mọi kẻ trong chúng, và mang trở lại những thứ sở hữu của người. A-men. Tôi thích *điều đó*. Tại sao? Ông đã đặt đức tin của mình trên lời hứa Tảng Đá của Đức Chúa Trời. Đó là những gì nó nhận lấy. Ông đã không xây nên một nền tảng khác, đi tham gia một tổ chức hay lấy *điều gì đó* giống như thế này. Ông đã đặt đức tin của mình trên Lời hứa đó! A-men. Chính là *điều đó*, trên Lời hứa đó, và tại đó ông đã tiến về phía trước! Thanh gươm bị rỉ sét hay không phải là thanh gươm rỉ sét, chẳng có *điều gì khác* đối với ông, ông đã có đức tin của mình đặt trên Lời hứa.

⁶⁹ Và khi anh em tiến lên phía trước để được cầu nguyện cho, nếu anh em muốn sự cứu rỗi, nếu anh em muốn sự chữa lành Thiêng liêng, cho dầu nó là gì, nếu anh em là một người tin, anh em là một người kế tự của mọi lời hứa. Vì vậy hãy đặt đức tin của anh em trên lời hứa và tiến về phía trước, và nói với Sa-tan, “Hãy trả nó lại! Hãy trả nó lại! Nó là của ta.” Đừng để cho nó phủ anh em. Hãy đứng ngay trên đường biên đó, nó sẽ trả lại. Đức Chúa Trời phán nó sẽ trả, vậy nó phải làm *điều đó*. Đó là thẩm quyền của anh em. Đúng thế, người thừa kế của mọi sự!

70 Ông ở lại trên nền tảng đó, Lời được hứa, và ông có một người kế tự. Ông là người kế tự, vì vậy ông biết điều đó. Được rồi, thừa quý vị, sau khi lời hứa đã được chứng thực cho ông, lúc ấy ông đã có mối thông công với Đấng Hứa (tôi thích điều đó) sau khi Đức Chúa Trời đã tuyên hứa. Và rồi, đây, Áp-ra-ham đã chưa hề có một cuộc kiểm tra trước đó, vì vậy ông...theo kiểu đó. Vì vậy ông biết tất cả nó điều thuộc về ông, và đó là lời hứa, tuy nhiên ông đã không bao giờ phải chiến đấu với một đội quân. Ông không biết chuyện gì về nó cả. Ông—ông không phải là một người được huấn luyện để chiến đấu. Áp-ra-ham không phải là chiến binh, ông là nhà nông. Và Áp-ra-ham đã không thể làm bất kỳ điều gì, bởi vì ông—ông không phải là một binh sĩ. Những người của ông không phải là những binh sĩ, họ là những nhà nông. Vì vậy điều duy nhất mà ông có thể làm là nhận lấy lời hứa của Đức Chúa Trời, đặt đức tin của mình trên lời hứa và tiến ra, đuổi theo nó. Rồi khi Áp-ra-ham đã nhìn thấy điều đó, và có được lời hứa đó, và đã tìm ra được rằng Đức Chúa Trời đã chứng thực điều đó cho ông, rằng Ngài cứ giữ lời hứa của Ngài...A-men! Thế đấy.

71 Nếu anh em chưa bao giờ nhận lãnh Thánh Linh, không biết gì về Nó, và điều gì đó trong lòng bảo anh em rằng anh em muốn có Nó, anh em ở ngay tại đó. Đó là Sự sống Đời đời, đó là những gì anh em kế tự. Hãy ở lại ngay đó, và nhìn ngay vào mặt Sa-tan và bảo, “Ngươi là kẻ ăn cướp, ngươi là kẻ như vậy! Ta đến để sở hữu những gì Chúa Jê-sus Christ đã chết vì ta để ta có được, bây giờ hãy trao nó trở lại! Hãy tránh ra khỏi lối của ta!”

72 Rồi, điều đầu tiên anh em biết, Đức Thánh Linh sẽ tuôn đổ trên anh em. Rồi thì điều gì đó xảy ra. Điều gì đó sẽ xảy ra. Đó là gì? Đức Chúa Trời chứng thực Ngài giữ Lời Ngài. Điều đó thật chính xác. Thế thì, xem đó, rồi sau khi anh em nhìn thấy Lời đã được chứng thực cho anh em, rằng anh em được cứu, anh em có Đức Thánh Linh, lúc đó là gì? Áp-ra-ham đã giành được chiến thắng, tại đây ông đến đuổi theo; ông đi xuống, với đức tin đặt trên Lời rằng ông có thể mang về, những gì ông đã mất, và tại đây ông đã quay trở về với điều đó, hành quân cuộc diễn binh của người chiến thắng. Đó cũng là điều giống như anh em có thể làm. Nếu anh em không có Sự sống Đời đời, hãy cầu xin Đức Chúa

Trời. Hãy xưng ra các tội lỗi của anh em, tin vào Con Đức Chúa Trời, nhận lãnh phép báp-têm của Đức Thánh Linh, và nói, “Lạy Chúa, con đến vì Điều đó, con có mặt ở đây để nhận lãnh Nó.” Rồi anh em quay trở lại, cuộc diễn binh của người chiến thắng. Anh em có Nó. A-men. Cứ chiếu sáng, chao ôi, những con chim hót khác biệt, và mọi người...Anh em ở trong tình yêu thương với mọi người lúc đó. Sự căm thù cũ xưa, sự mạ lỵ, tranh cạnh đó đã biến mất rồi. Hãy yêu thương mọi người! Ồ, anh em có một thì giờ vĩ đại, ca hát, la hét, ngợi khen Đức Chúa Trời. Đừng quan tâm những gì người nào nói về anh em. Điều đó tốt lắm. Chắc chắn, trong cuộc diễn binh của người chiến thắng!

⁷³ Rồi Ai đã đi ra để gặp người? Ai đã đi ra để gặp người? Mên-chi-xê-đéc. Mên-chi-xê-đéc đã đi ra để gặp ông sau khi ông đã có Lời được chứng thực. Mên-chi-xê-đéc là Đấng ban cho ông Lời. Rồi ông đặt Lời của ông...đức tin của ông trên Lời, đạt được chiến thắng và trở về lại, rồi ông có mối thông công. A-men. Bây giờ, anh em cũng sẽ có. Ồ, Lời Ngài sẽ trở nên điều gì đó mới mẻ đối với anh em, bất cứ khi nào anh em từng nhận được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Ồ, chao ôi!

⁷⁴ Ồ, anh em nói, “Tôi không thể nhìn thấy những điều này. Tôi không tin vào việc la hét. Tôi không tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng.” Điều đó chỉ tỏ cho thấy anh em không bao giờ có được chiến thắng. Đúng vậy. Nhưng một khi anh em có được chiến thắng, thì anh em đạt được nó. Rồi anh em có nó. Vâng, thưa quý vị, rồi anh em có thể la hét. Tôi...

⁷⁵ Anh em đã thấy có lần tôi thường nghĩ về nhảy trong Thánh Linh, nhìn thấy người nào đó đứng và nhảy trong Thánh Linh. Bây giờ, tôi đã nhìn thấy sự nhạo báng đặt trên nó, nhưng tôi cũng đã thấy điều thật nữa. Vì vậy, tôi đến chỗ thấy ra, tại sao dân sự có thể nhảy trong Thánh Linh? Ồ, tôi chưa bao giờ nhìn thấy một người bị chệch đường, tôi chưa bao giờ nhìn thấy một người hành động vô đạo đức. Tôi—tôi luôn luôn nhìn thấy một cách đúng đắn và trong trật tự và sự êm dịu, và thậm chí những tội nhân chạy lên bàn thờ và được cứu khi điều đó đang xảy ra. Ồ, tôi tự hỏi tại sao nó như vậy, và tôi tìm thấy đó là sự chiến thắng.

⁷⁶ Đa-vít đã nhảy múa trước Chúa, khi Hòm giao ước được mang trở lại chỗ an nghỉ của Nó. A-men. Khi Đa-vít nhìn thấy Lờì, như Nó đã có ở đó với những bảng đá, mang trở lại chỗ đứng của Nó, Đa-vít đã mừng vui và nhảy múa trong Thánh Linh, nhảy nhót vòng quanh. Tại sao? Ông đã nhìn thấy Lờì trở lại trong chỗ của Nó. A-men.

⁷⁷ Những gì Lờì cần, không phải từ thần học viện nào đó, sự pha trộn thần học nào đó; nhưng là một thầy giảng được Đức Chúa Trời sai đến, điển hình thuở xưa phía sau bục giảng, với Lờì, nhìn thấy Đức Chúa Trời chứng thực cho Nó, bằng chứng.

⁷⁸ Rồi Đa-vít nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, đây là Nó!” Và nhảy múa vòng quanh và vòng quanh và vòng quanh và vòng quanh. Người vợ của ông là con gái vua, hờm hĩnh ngồi đó, nói, “Ồ, người—người—người làm ta bối rối.”

⁷⁹ Và Đa-vít bảo, “Nàng không thích điều đó sao? Hãy nhìn này!” Và ông lại nhảy múa vòng quanh nữa. Vâng!Ồ, chao ôi, ông thật có một thì giờ tuyệt diệu!

⁸⁰ Anh em biết, Đức Chúa Trời từ trên Trời nhìn xuống, phán, “Hỡi Đa-vít, ngươi là một người theo lòng của Riêng Ta.” Hiểu không? Hiểu không? Tại sao? Ông đã mất đi tất cả sự kiêu hãnh, ông đã mất đi tất cả những gì của ông. Tuy ông lập gia đình với con gái vua, nhưng điều đó không được nghĩ đến. Ông biết rằng ông đã quen biết với Đấng Sở Hữu của Trời và đất, và đây là Lờì của Đức Chúa Trời trở lại ngay giữa vòng họ lần nữa, và Đa-vít thật hạnh phúc ông đã nhảy múa. Ông cứ nhảy múa hết sức như có thể được.

⁸¹ Mi-ri-am, nàng chụp lấy vòng lục lạc và đi xuống bờ sông, nhảy múa ở phía bên kia. Sau khi nàng đã đi qua Biển Đỏ và đã nhìn thấy những kẻ thù của nàng bị chết đuối, rồi nàng có thể nhảy múa trong Thánh Linh. Khi nàng nhìn thấy những kẻ thù đã hành khổ nàng, chết rồi, thì nàng nhảy múa trong Thánh Linh. Đúng vậy. Bây giờ, đây, sau khi! Sau khi trận chiến đã được thắng, thì vinh quang của Đức Chúa Trời giáng xuống.

⁸² Vậy thì, chúng ta tìm thấy rằng Ngài đã gặp ông. Và sau khi lời hứa đã được chứng thực, ông—ông đã có mối thông công. Mên-

chi-xê-đéc đã đi ra để ban phước cho Áp-ra-ham, và Người bảo, “Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, là Đấng Sở Hữu Trời và đất, và ban phước cho Áp-ra-ham.”

⁸³ Ô, chao ôi, tôi thích điều đó biết bao, lời hứa của người tin! Anh em nói, “Điều đó có gì liên quan với chúng tôi?” Cho mọi người tin! Lời hứa của người tin là Sự sống Đời đời. Lời hứa của người tin là Sự Sống, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, dịu dàng, kiên nhẫn, các bông trái Thánh Linh, sự chữa lành Thiêng liêng, gần như, một tá những điều mà tôi đã viết xuống ở đây, đó là sự sở hữu của anh em. Nó thuộc về anh em, nhưng anh em không thể có nó cho đến khi anh em tranh chiến vì nó. Nó là của anh chị em. Mọi điều mà đã được thấy, mọi điều tạm được thấy, thuộc về tôi. Đức Chúa Trời ban nó cho tôi, bởi vì qua Đấng Christ Ngài đã ban nó cho tôi. Và những điều không thấy được thuộc về tôi. A-men. Tôi yêu thích điều đó! Những gì anh em có thể nhìn thấy, giống như sự chữa lành Thiêng liêng, đại loại như vậy, điều đó tốt đẹp, chúng ta biết ơn điều đó; nhưng sự không thấy được!

⁸⁴ Bây giờ, khoa học có thể thăm dò chung quanh đây và bảo, “Ồ, chúng ta hãy xem, hãy để tôi đơn cử người này. Ông nói anh ta được chữa lành, hãy để tôi cho anh ta nằm xuống và khám anh ta. Hãy để tôi xem những gì đã xảy ra. Và ông nói ông từng có một khối u, thưa ông?”

“Vâng, ngay *tại đó*.”

⁸⁵ “Ồ, hãy để tôi làm một nghiên cứu khoa học và xem thử nó có xẹp đi và biến mất không. Ông nói có lần ông đã bị mù và bây giờ ông thấy được. Làm thế nào tôi biết được? Hãy để tôi xem về mặt khoa học và thấy điều đó.”

⁸⁶ Vậy thì, họ có thể khảo sát chung quanh về điều đó, nhưng tuy nhiên tôi—tôi cũng là người kể tự với điều đó, mọi sự thuộc thể. Và rồi tôi cũng là người thừa kế những điều không thể thấy được, nơi mà khoa học không thể thăm dò. A-men. A-men. Những điều không thấy được, a-men, tôi là người thừa kế điều đó. Vâng, thưa quý vị. Những điều mà có thể nhìn thấy được, tôi thừa kế điều đó. Trái đất thực sự này, tôi là người kể tự, anh chị em là người kể tự. Mỗi người tin là người kể tự, ông là người kể

tự của điều đó. Được rồi, thế thì điều không thấy được! Đấng Sở Hữu của những gì? Trời và đất. A-men. Mọi thứ! Anh em tin điều đó không?

⁸⁷ Anh em bảo, “Anh Branham, thế còn ngoài đó chỗ mà anh không thể nhìn thấy? Làm thế nào anh biết được?” Nó vẫn là của tôi. Đúng thế. Trời thuộc về tôi. Vui mừng nó là của tôi, Đức Chúa Trời đã phán vậy. Và đúng thế. “Ồ, anh chưa bao giờ nhìn thấy được, làm thế nào anh biết nó có ở đó?” Tôi biết nó có ở đó, dầu thế nào đi nữa, Đức Chúa Trời đã phán vậy. “Làm thế nào anh biết anh là người kế tự điều đó, khi anh chưa bao giờ nhìn thấy nó?” Tôi tin Lời Ngài. A-men. Hiểu không? Tôi là người kế tự, anh em là người kế tự cùng với tôi, tất cả chúng ta đều là những người kế tự qua Chúa Cứu Thế Jêsus.

⁸⁸ Anh em có để ý tại đây trong Cô-rinh-tô ở đây, trong Cô-rinh-tô Nhì, Phao-lô nói, thậm chí cái chết, chúng ta sở hữu sự chết. Hãy nghĩ về điều đó. Sở hữu sự chết sao? Vâng, thưa quý vị, nó nhắc nhở chúng ta. A-men.Ồ, vinh quang thay! Tôi đã quên mất về vụ nổ của khẩu súng bây giờ rồi, đấy. Tại sao nó đã không giết chết tôi? Bởi vì nó không thể. Đó là lý do. Đức Chúa Trời không sẵn sàng. Nó có thể đến như nó muốn, nhưng nó không thể cất anh em đi. A-men. Vinh hiển thay! Tôi đã trả món nợ của mình cho điều đó cách đây một thời gian lâu rồi khi tôi tin vào Chúa Jêsus Christ Đấng sống mãi mãi. Bây giờ sự chết lắng nghe những gì chúng ta nói. A-men.

Anh em bảo, “Một người sở hữu sự chết sao?”

⁸⁹ Đó là những gì Phao-lô đã nói tại đây trong thư Cô-rinh-tô. Cái chết, thậm chí chúng ta sở hữu nó.Ồ, khi họ định chém đầu ông, ông bảo, “Ồ, hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Cái nọc của mày ở đâu? Hãy tỏ cho ta thấy chỗ người có thể làm ta sợ hãi.”

⁹⁰ Sự chết nói, “Ta sẽ vắt kiệt sức người và bỏ người vào trong hầm mộ, và người sẽ bị thối rữa và bị gặm hết.”

⁹¹ Ông nói, “Nhưng, ồ, cảm tạ Đức Chúa Trời, [Băng trống—Bt.] “Đấng ban cho chúng ta chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta.” Vâng, thưa quý vị. Sự chết, âm phủ, và mồ mả, tôi

sở hữu tất cả, bởi vì Ngài đã chinh phục nó cả thảy cho chúng ta. Đấng Sở Hữu!

⁹² Cũng giống như Giô-suê và Ca-lép đã mang trở lại bằng chứng của một miền đất không thấy được mà đã được ban cho dân sự bởi một lời hứa. Giô-suê và Ca-lép đã mang trở về bằng chứng rằng có một miền đất như thế. Bây giờ, ở dưới đây họ đã có lời hứa về nó. Đức Chúa Trời đã ban cho họ một lời hứa, và họ đã đi lên ngay vào xứ, mà họ chưa bao giờ thấy được, và Giô-suê và Ca-lép đã đi vào trong miền đất hứa và đã mang về bằng chứng rằng xứ có ở đó và đó là một nơi tốt lành, chảy tràn với sữa và mật. A-men! Đó là gì? Họ đang đến để sở hữu miền đất đó. Họ đã có lời hứa. Họ đang trên con đường đến đó, và họ hầu như đến được sông Giô-đanh, và Giô-suê đã vượt qua và đem trở lại bằng chứng rằng đó là một xứ tốt đẹp.

⁹³ Thật sự những gì Giô-suê đã làm cho các con cái của Y-sơ-ra-ên (*Joshua* có nghĩa là “Đấng Cứu Thế,” chữ Giô-suê), và đó cũng là một điều mà Chúa Jêsus đã làm cho Hội thánh khi người ta giết Ngài. Ngài đã chinh phục cái chết. Ngài chinh phục âm phủ. Ngài chinh phục phần mộ. Và Ngài đã sống lại với bằng chứng, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, rằng có một Xứ bên kia dòng sông, mà họ gọi đó sự ngọt ngào mãi mãi. A-men. Ngài đã trở lại và mang lại bằng chứng cho chúng ta. Nó làm gì, Anh Branham? Nó làm cho anh em chấm dứt nói dối, trộm cắp, nhậu nhẹt, rửa sả, những điều bại hoại, mọi thứ. Nó tạo nên một con người mới ra từ anh em. Tôi là một người có thời đã chết mất trong tội lỗi và những vi phạm, dầu vậy tôi sống, không phải tôi nhưng Đấng Christ sống trong tôi. Tôi là một con người mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus, a-men, người kế tự lời hứa. Halêlugia! Vâng, thưa quý vị. Xứ ấy thuộc về chúng ta. Làm thế nào anh em biết điều đó? Giô-suê đã sống lại từ kẻ chết, mang lại bằng chứng, Đức Thánh Linh. Tôi đã có Đức Thánh Linh. A-men. Chao ôi! Vinh quang thay! Tôi là người kế tự. Ồ, một người con của Vua, một người con của Vua, người kế tự mọi sự! Kinh Thánh đã nói như vậy. Cũng Đức Chúa Trời—cũng Đức Chúa Trời ban cho Y-sơ-ra-ên lời hứa về miền đất hứa đó (nó là xứ họ không nhìn thấy được), cũng Kinh Thánh đó, cũng Đức Chúa Trời đó đã ban cho chúng

ta lời hứa về Sự sống Đời đời, và Đức Thánh Linh làm chứng về điều đó. Đấng Christ vẫn đang sống, không chết. Ngài đang sống ngay giữa vòng chúng ta, sống trong chúng ta, qua chúng ta, các việc làm bao quanh chúng ta. A-men.

94 Chính Ngài đang ngồi trên chiếc ghế dài dưới đó ngày nọ khi Sa-tan nhìn thấy một cơ hội để hạ sát tôi, nhưng nó đã không thể làm điều đó. A-men. Và nó sẽ không bao giờ làm điều đó cho đến lúc Đấng Christ nói nó sẵn sàng. A-men. Cho dù bao nhiêu lần nó đến, nó sẽ quay về trắng tay cho đến lúc Đấng Christ ban ra mạng lệnh. A-men. Một lời hứa, Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đó là Lời Đức Chúa Trời mà hứa điều đó, và chúng ta tin điều đó bởi vì chúng ta là người kế tự.

95 Tôi là người kế tự của sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi là người kế tự của sự vui mừng, có quyền được hạnh phúc. “Vậy điều gì làm anh thật hạnh phúc vậy?” Tôi có quyền được như vậy. “Làm thế nào anh biết được?” Vì tôi là người kế tự điều đó. A-men! Chao ôi! Bây giờ tôi cảm thấy tin kính. Vâng. Tôi là người kế tự niềm hạnh phúc. Tôi là người kế tự sự vui mừng. Tôi là người kế tự sự bình an. Tôi là người kế tự Sự sống Đời đời. Tôi là người kế tự Đức Thánh Linh. A-men. Tôi là người kế tự mọi bằng chứng mà Nó có. A-men. Tôi là người kế tự với thẩm quyền của Đức Chúa Trời. A-men. “Ai tạo nên anh như thế?” Không phải tôi; Ngài đã làm. Mỗi người trong anh em cũng là người kế tự như vậy.

96 Một người kế tự chiếc ngai! “Người nào chiến thắng sẽ ngồi với Ta trên Ngai của Ta, giống như Ta đã chiến thắng và ngồi trên Ngai của Cha Ta.” A-men, một người kế tự của tất cả mọi thứ! Không chỉ một thứ; mọi thứ! Mọi sự ở dưới chân của anh em. Ngay cả sự chết ở dưới chân của anh em, mồ mả ở dưới chân anh em, địa ngục ở dưới chân anh em, tội lỗi ở dưới chân anh em, mọi sự ở dưới chân anh em. Anh em là người kế tự! Anh em...Anh em chết, và sự sống của anh em được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ, và anh em sống lại với Sự sống Đời đời, và ngồi trong những nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Ồ, chao ôi! Chà! Gọi chúng tôi bất kỳ điều gì quý vị muốn, gọi chúng tôi những gì quý vị muốn, bảo chúng tôi điên

khùng nếu quý vị muốn, nhưng chúng tôi là những người kể tự. Những người kể tự điều gì? Mọi sự.

⁹⁷ “Anh có phải là người kể tự Đền tạm Branham không?” Không, tôi là người kể tự với tất cả mọi sự. Cả sự đã nhìn thấy được, hiện tại, tương lai, với mọi sự, tôi là người kể tự với điều đó.

⁹⁸ Và mọi tội lỗi và sự gian ác đã bị đặt dưới chân của tôi, bởi ân điển của Chúa Jêsus Christ. Ngài đã sống dậy vào buổi sáng Phục sinh, chiến thắng khỏi hoàn trên sự chết, âm phủ và mồ mả, và tạo nên tôi một người thừa kế, và phán, “Hãy đợi bên kia và Ta sẽ ban cho người lời hứa.” Và người đầy tớ được xúc dầu có thẩm quyền của Ngài bảo, “Vì lời hứa thuộc về các người và con cái các người, thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Tôi là người kể tự. A-men. A-men. Chúa Jêsus đã chứng minh điều đó cho chúng ta, dựa trên sự sống lại của Ngài. Ồ, chào ôi.

⁹⁹ Khi chúng ta đi vào chiến trường đó giữa cái chết và Sự sống! “Anh Branham, tôi là một tội nhân.” Anh em không phải như vậy. Anh em là một tội nhân vì anh em muốn như vậy. Anh em không phải như vậy. Món nợ đã được trả rồi.

¹⁰⁰ “Anh Branham, tôi ước ao mình có sự vui mừng.” Anh em có thể có điều đó. Anh em chỉ đang để cho Sa-tan cướp đi khỏi anh em những đặc ân mà Đấng Christ đã chết cho. Tôi là người kể tự nó. Tất cả là của tôi. Mọi sự Ngài đã chết cho, thuộc về tôi, thuộc về anh chị em. Chúng ta là những con cái của Ngài, chúng ta là những người kể tự nó, mọi sự mà Ngài đã chết cho.

¹⁰¹ Bây giờ, khi anh em đi vào trong chiến trường đó. “À, không có việc như là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Anh em biết, anh em—anh em—anh em sẽ hành động buồn cười. Và sẽ có điều gì đó, sẽ có điều gì đó khác biệt.” Tôi không quan tâm sự khác biệt là gì, tôi là người kể tự cho điều đó. Đó là Sự Sống, và tôi đang đi theo Nó. Đúng vậy.

¹⁰² Đó là những gì nên là động cơ của mỗi tội nhân. “Tôi đang đến nhận lãnh Nó trên cơ sở của Đức Thánh Linh mà có mặt tại đây bây giờ và bảo tôi đến và nhận lãnh Nó. Nó là của tôi. Tôi

sẽ không bao giờ đứng dậy cho đến lúc tôi nhận lãnh Nó. Tôi sẽ không phải là kẻ cuồng tín. Tôi sẽ ở lại ngay tại đây, tôi không quan tâm bất kỳ điều gì diễn ra. Tôi sẽ không bao giờ dừng cầu nguyện cho đến lúc Ngài ban cho tôi Đức Thánh Linh, lạy Chúa, và tôi biết Ngài sẽ làm điều đó ngay bây giờ. Nếu có điều gì sai trật trong đời sống của tôi, hãy bảo cho tôi về nó và tôi sẽ làm điều đó. Lạy Chúa, điều đó là gì, tôi sẽ làm cho nó đúng.”

¹⁰³ Nếu Đức Chúa Trời không khả thị điều gì, hãy nói, “Này, Satan, ta đến vì Điều đó. Người không thể đứng ở đó lâu hơn nữa, hãy tránh ra khỏi lối của ta!”

¹⁰⁴ Anh em đây, người kế tự của tất cả mọi sự. Người kế tự của Sự sống Đời đời. Kẻ kế tự của sự chữa lành Thiêng liêng. Ồ!

Hưởng cơ nghiệp cứu rỗi, sự mua chuộc của
Chúa,
Sạch tội bởi Huyết Ngài, tái sinh bởi Thần
Linh.

Này là truyện ký tôi, này là bài ca của tôi,
Ngợi khen Cứu Chúa tôi không lúc nào thôi.

Tôi thuần phục hoàn toàn, lòng luôn nghỉ an,
Vui mừng thỏa thích hưởng phước Cứu Chúa
tôi hằng ban;

Thức canh chờ mong, và trông ngóng luôn,
Tình thương Ngài phủ lụt ơn lành mãi tràn
tuôn.

Halêlugia! Anh em đây. Đây là câu chuyện của tôi, và đây là bài hát của tôi. Tôi là người kế tự của sự cứu rỗi. Sự cứu rỗi là gì? Điều gì đó đã được ban cho anh em. Đó là một sự ban cho. Tôi là người kế tự của sự cứu rỗi. Loại gì? Cho Sự sống Đời đời. Sự cứu rỗi cho linh hồn tôi, sự cứu rỗi cho thân thể tôi, sự cứu rỗi cho sự mệt nhọc tôi, sự cứu rỗi cho mọi sự. Đức Chúa Trời đã tạo nên tôi là người kế tự mọi sự qua Đấng Christ, và Ngài đã chết, đã sống lại, và đã quay trở lại và đã mang bằng chứng, và tuôn đổ Nó trên chúng ta. Ồ, chao ôi! Vinh quang thay! Ồ, chao ôi!

¹⁰⁵ Bây giờ, anh em đi lên đó, anh em làm gì? Khi anh em đi chỉ giống như Áp-ra-ham đã đi, đi lên đó với lời hứa đó. “Đức Chúa

Trời ôi, Ngài đã bảo tôi nó là của tôi. Tôi có đức tin vào lời hứa của Ngài. Tôi đang mang đến Lời Ngài. Ngài đã hứa điều này. Ngài phán, ‘Hãy xin, và các người sẽ nhận được. Hãy tìm, các người sẽ gặp. Hãy xin, sẽ được ban cho. Hãy gõ cửa, sẽ được mở cho.’ Tôi đây này, lạy Chúa. Tôi ở đây. Tôi đang gõ cửa, đang tìm kiếm, đang cầu xin. Tôi phải nhận lãnh Nó.” Thế đấy. Điều gì đó xảy ra vào lúc đó, ồ, khi anh em đặt Lời đó xuống.

¹⁰⁶ Hãy nhìn những gì Sa-tan đã làm khi Chúa Jê-sus đặt Lời xuống trên nó. “Và Nó cũng có chép rằng...” Hẳn đã nhảy khỏi Dây Điện đó, như tôi đã nói đêm nọ. Vâng, thưa quý vị. Vậy thì cái gì, sau khi anh em đã đắc thắng? Làm thế nào anh em đắc thắng được? Anh em có thể tự mình làm điều đó không? Không. Người nào đó đã đi trước anh em và đắc thắng cho anh em. Đó là Đấng Christ. Tôi chỉ là người thừa kế của điều đó. Tôi không phải làm bất kỳ điều gì. Tôi là người kế tự của lời hứa. Điều duy nhất tôi phải có, là đặt đức tin của tôi trên lời hứa của Ngài. Anh em thấy điều đó không?

¹⁰⁷ “Anh Branham, anh có xứng với điều đó không?” Không. “Anh nghĩ tôi xứng đáng không?” Không. “Anh có nghĩ Giám mục xứng đáng không?” Không. “Từng có người nào xứng đáng không?” Không. “Ồ, tại sao?” Anh em là người kế tự.

¹⁰⁸ Nếu anh em là kẻ say sưa nhất trên thế giới, và cha của anh em để lại cho anh em một triệu đô-la, cho dầu anh em có xứng hay không, anh em là người kế tự di sản của—của—của ông ấy, anh em là người thừa kế di sản của cha mình. Bất cứ điều gì ông để lại cho anh em, nó là của anh em cho dầu anh em có xứng hay không. Ngài đã để lại nó cho anh em. A-men.

¹⁰⁹ Tôi là một tội nhân, nhưng tôi là người kế tự. Tôi chẳng tốt lành gì, chưa đâu, nhưng tôi vẫn là người kế tự. Tôi sẽ chết và xuống âm phủ, nhưng tôi là một người thừa kế. Tôi là người thừa kế của điều gì? Sự Sống Đời đời. “Làm thế nào anh biết anh sẽ nhận được Nó?” Tôi cảm thấy Nó. Đức Thánh Linh đã mang Nó đến. Đức Chúa Jê-sus đã từ cõi chết sống lại để Nó có thể đến. Và bây giờ Nó đến, và Nó làm chứng và chứng thực một cách chính xác những gì Nó nói Nó sẽ làm. Tôi đã vượt qua từ sự chết mà đến với Sự Sống. Tôi đã trở nên, một con người mới trong Chúa Cứu

Thế Jêsus. Thế thì tôi là người kế tự. Vâng, thừa quý vị. Bây giờ tôi đang tiến bước. A-men. Các thứ bị tàn sát. Tất cả những điều mà tôi đã làm chúng có nghĩa là gì? Cũng giống như Mi-ri-am đã làm. Hãy nhìn lui lại đó, họ đó, đã chết, bị chôn trong biển lãng quên, trong Sách của Quyển Sách vĩ đại của Đức Chúa Trời trên Trời. Nó đã được thực hiện xong. Tên tôi đã được ghi vào trong Sách đó, và đã được đóng ấn, và được đặt xuống trong biển lãng quên, và một Sách mới, với một tên mới được viết vào trong miền Vinh hiển. Và đó là tên tôi. Vâng. Bây giờ thế thì, chúng ta là người kế tự của mọi sự.

¹¹⁰ Thế thì giống như khi Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời đã bảo ông điều gì? “Xứ này thuộc về ngươi. Những gì có trong xứ này là của ngươi. Hãy nhìn phương đông, bắc, tây, và nam, nó tất cả là của ngươi, mọi điều ở đây. Ta muốn ngươi làm cuộc hành trình vào trong một xứ lạ, và Ta sẽ khiến cho ngươi thành người kế tự của miền đất đó. Ta ban cho ngươi miền đất này, cho ngươi và dòng dõi ngươi, sau ngươi nữa đời đời.” Bây giờ, điều duy nhất Áp-ra-ham phải làm, là đặt đức tin của ông trên lời hứa đó, cầm lấy thanh gươm của ông và ra đi. Khi giây phút quan trọng đến, ông đã đi xuống đó và Đức Chúa Trời đã chiến đấu trận đánh của ông. Và khi ông đánh trận, ông đã tàn sát các vua.

¹¹¹ Và ở đây ông đã quay trở lại, a-men, tất cả bây giờ đã qua. Thừa anh em, ông có thể la lớn. Nghe tất cả những thanh niên la hét và ngợi khen Chúa! Áp-ra-ham đến đây, và Ai đã đi ra để gặp ông? Mê-n-chi-xê-đéc, Vua Sa-lem. Và hãy nhìn những gì họ đã làm. Sau khi trận đánh chấm dứt, họ có thể ngồi xuống và dùng bánh và rượu. Nhà Vua đã mang bánh và rượu ra. Tại sao Ngài đã làm điều đó? Sau khi trận chiến đã qua rồi, sau khi đã chiến thắng, thì họ có thể ngồi xuống và dự tiệc thông công với nhau, trò chuyện với nhau và ăn thông công với nhau.Ồ, đó là những gì mà Đức Chúa Trời muốn các con cái của Ngài làm tối nay.

¹¹² “Thế còn anh thì sao, Anh Branham? Thế còn về Hội thánh mà anh đang nói chuyện đó thì sao?” Chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham, họ là Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham. Chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham, bởi lời hứa, thông qua Chúa Jêsus Christ chúng ta trở thành dòng dõi Áp-ra-ham và trở thành những

người kế tự với ông theo như lời hứa. Thế thì nếu Áp-ra-ham là người kế tự, thì tôi là người kế tự. Tôi là một người kế tự với Áp-ra-ham, và anh em cũng vậy. Và nó đã xảy đến như thế nào? Qua Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham, là Chúa Jêsus Christ, Đấng đã được hứa, bởi đức tin. Áp-ra-ham đã nhận một con trai, như một người từ kẻ chết rồi. Và chúng ta đã nhận một Con mà thậm chí không phải là một con, và không có cách nào để có được ở đây, và Đức Chúa Trời đã tạo nên Ngài và đã sai Ngài đến với chúng ta. Và Ngài đã đến và trả giá hình phạt tội lỗi của chúng ta, và bởi cái chết của Ngài tôi trở thành một người kế tự. Ô, chao ôi. Anh em đấy. Và tất cả sự gian ác của ma quỷ thì ở sau lưng. Ngợi khen Đức Chúa Trời!

113 Đắc thắng! Bao nhiêu người đã đắc thắng, tối nay? Hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy, “Bởi ân điển của Đức Chúa Trời tôi đã đắc thắng.” Ngợi khen Đức Chúa Trời. Anh em có biết điều tôi nghĩ chúng ta nên làm ngay bây giờ không? Tôi vừa mới bắt đầu ngay ở đây và giữ anh em cho đến nửa đêm. Chúng ta vừa có một buổi lễ cung hiến tốt đẹp, cung hiến đời sống của chúng ta một lần nữa cho Đức Chúa Trời. Bao nhiêu anh chị em cảm thấy thích làm điều đó? Ô, bây giờ, tôi thấy có hơn một người rồi, tôi đưa cả hai tay lên nữa, và lòng tôi nữa. Tôi muốn đời sống của tôi nói về Đấng Christ. Tôi muốn dâng hiến chính mình lần nữa cho Đấng Christ. Tôi muốn ý chỉ Ngài được nên, ý của tôi bị để lại đằng sau, và—và ý chỉ của Ngài được nên. Tôi muốn có cuộc diễn hành của người chiến thắng. Không phải vì chính tôi; bởi vì tôi biết rằng Phúc âm mà Ngài rao giảng đang chịu khổ hôm nay vì cơ những giáo điều giáo phái do con người làm nên và mọi điều khác. Chiến thắng vĩ đại mà chúng ta nên có đã bị giữ lại bởi kẻ thù. Đức Chúa Trời ôi, xin để cho con rút Gươm này, hãy để cho Nó lấp lánh và chiếu sáng, và tiến về phía trước. Xin để cho ý tôi ở phía sau, và Lời Ngài sẽ đi trước giống như thế, một Gươm hai lưỡi sắc bén dọn đường.

114 Bây giờ chúng ta hãy đứng lên trên chân của mình và dâng hiến chính chúng ta lần nữa. Mỗi người trong cách riêng của mình, dâng hiến chính anh em cho Chúa. Chúng ta hãy đưa tay lên với Đức Chúa Trời bây giờ, mỗi người.

¹¹⁵ Lạy Cha trên Trời của chúng con, tối nay chúng con đang dâng hiến chính mình cho Ngài theo cách tốt nhất mà chúng con biết. Chúng con biết rằng chúng con là người kẻ tự mọi sự. Lạy Chúa Jêsus, Ngài đã hứa điều đó, và chúng con tin điều đó. Vậy thì, chúng con sẽ không bao giờ có thể làm điều đó trừ phi Ngài, Chúa ôi...trừ phi chính chúng con đặt đức tin của chúng con trên lời hứa của Ngài. Vậy thì, Ngài đã phán, trong Kinh Thánh, “Ai ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không đến trong sự định tội, nhưng sẽ vượt qua...đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống. Người nào ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống Đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày sau rốt.” Đó là lời hứa. Đó là điều Ngài đã phán. Đó là điều chúng con tin.

¹¹⁶ Và, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Ôi Đức Thánh Linh, xin vận hành trên chúng con. Ồ, xin vận hành, Chúa ôi! Xin vận hành, Ôi Chúa, trong chúng con. Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, xin tiếp nhận chúng con, lạy Chúa. Trong Danh Đấng Christ xin nhận lấy chúng con. Xin thanh tẩy con, hun đúc con, tạo hình dạng con, Ôi Đức Chúa Trời, thành hình ảnh của Con Đức Chúa Trời. Lạy Chúa, xin nhận lấy con, con là của Ngài. Con dâng Ngài hội thánh này. Con dâng mỗi linh hồn ở đây cho Ngài, với linh hồn của con, lạy Chúa. Bây giờ xin uốn nắn chúng con và hình thành cho chúng con, và để chúng con quên đi những đường lối gian ác tội lỗi của chúng con, và biết hết chừng nào chúng con đặt đức tin của—của chúng con, đức tin mà chúng con có, trên Lời được hứa của Ngài, thì Ngài sẽ đem chúng con đi qua từ chiến thắng này đến chiến thắng khác. Ngài đã hứa điều đó.

¹¹⁷ Sa-tan không thể làm hại chúng con, lạy Chúa. Nó có thể làm mọi thứ nó có thể làm, và nó không thể chạm đến chúng con được. Khi Ngài thả nó ra trên Gióp lần nọ, Ngài đã phán, “Người không được cất mạng sống của người.” Nó đã làm mọi sự ngoài việc cất mạng sống ông. Nhưng nó đã không thể làm điều đó, bởi vì lời hứa của Ngài vẫn còn đó đối với Gióp.

¹¹⁸ Và, lạy Đức Chúa Trời, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi hôm nay. Ngài bảo vệ dân của Riêng Ngài. Chúng con biết đó là Lễ thật, và chúng con dâng hiến chính chúng con lần

nữa. Lạy Chúa, xin rửa sạch linh hồn tội lỗi của chúng con, khi chúng con xưng ra đức tin của mình. Và, lạy Chúa Jêsus Christ, xin nhận lấy chúng con. Và khi chúng con bắt đầu dự Tiệc này của Chúa, Chúa ôi, xin trò chuyện trong lòng với chúng con. Xin nói cho chúng con bây giờ chúng con sai trật chỗ nào. Xin chỉ cho chúng con thấy chỗ sai của mình ở đâu, Chúa ôi. Chúng con khiêm nhu ăn năn về điều đó. Con khiêm nhu đặt tất cả tội lỗi mình trên bàn thờ, lạy Chúa. Con khiêm nhu đặt chính mình trên Lời Ngài, lạy Chúa, và ở sự thương xót của Ngài.

¹¹⁹ Con đây, Chúa ôi, xin làm con như Ngài thấy thích hợp. Đó là tiếng kêu khóc của hội thánh này, Chúa ôi, “Xin thực hiện với chúng con như Ngài thấy thích hợp.” Con chỉ có thể nói lên cho— cho chính mình, lạy Chúa, nhưng con tin trong tấm lòng họ rằng họ cũng tin giống như vậy. Xin làm chúng con như Ngài thấy thích nghi. Chúng con tin. Chúng con muốn là những người kế tự, và chúng con biết chúng con là những người kế tự hể chừng nào chúng con ở trong Chúa Jêsus Christ. Chúng con là người kế tự với Ngài trước Ngài.

¹²⁰ Giờ này xin ở với chúng con. Xin chữa lành bệnh tật trong giữa vòng chúng con, Chúa ôi. Nếu đêm nay có một thân thể đau ốm tại đây, xin đụng đến nó, chữa lành nó, làm cho nó khoẻ mạnh. Xin ban điều đó, Chúa ôi. Nếu có một linh hồn bệnh tật, xin cho nó được chữa lành ngay bây giờ. Xin để cho linh hồn què quặt đó được ngay thẳng lành mạnh. Cầu xin cho những đầu gối yếu ớt mà đã quy xuống và những bàn tay yếu đuối họ đưa lên trong vinh quang và la lớn cho Đức Chúa Trời. Cầu xin cho những con đường cong queo được làm cho thẳng. Cầu xin có một đường lớn trong đồng vắng cho Đức Chúa Trời của chúng con.

¹²¹ Lạy Chúa, chúng con tin Ngài sắp đến ngay, và xin để cho chúng con tung ra Lời Ngài, lạy Chúa, và tạo nên một đường lớn trong đồng vắng, những nơi bị cong queo được làm thẳng, cho Chúa của chúng con. Xin cho chúng con làm bật ra mọi gốc rễ giáo phái. Xin cho chúng con làm bật ra mọi gốc rễ của sự cay đắng, bật ra tất cả những mạ ly, ganh tỵ và tranh cạnh, hầu cho Lời thật của Đức Chúa Trời có thể tuôn chảy ra như những dòng sông vui mừng. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con trao phó chính

chúng con cho Ngài bây giờ trước khi chúng con dự Tiệc này của Chúa. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹²² Trong khi, Chị Spencer muốn cầu nguyện cho thân thể của chị! [Chị Spencer nói với Anh Branham—Bt.] Xin Chúa ban phước cho chị, Chị Spencer.

Lạy Cha Thiên thượng, người nữ thánh đồ cao niên đáng thương này, và người này đang ngồi. Ngài nhìn thấy một người đàn bà tật nguyền. “Há không được giải cứu con gái này của Áp-ra-ham vào ngày Sa-bát sao?” Và bây giờ có lẽ hầu hết những người bạn của chị, lạy Chúa, những người bạn ngày xưa mà chị thường tiếp đãi, những mục sư truyền đạo đó, khi họ ngồi trong nhà của chị, nhiều người trong số họ, đã qua đời, họ đã đi xa lộ vĩ đại lên Thiên đàng. Lạy Chúa, chị ở lại một mình, như chứng cứ. Chẳng còn ai nữa bây giờ, chỉ còn con cái chị, và có lẽ là một người bạn ở đây đó, lạy Chúa, thỉnh thoảng có một người bà con. Nhưng chị đứng một mình giống như một khu rừng lớn đã bị cho đổ xuống, và một cây còn lại. Đức Chúa Trời ôi, con cầu nguyện Ngài sẽ nhìn xuống thương xót, Chúa ôi, chị đã bám rễ xuống thật sâu. Và đang đứng trên đồi Sọ, Chúa ôi, bám rễ sâu vào đất trong Đức tin của Đấng Christ. Con đặt tay trên người nữ cao niên yêu dấu này và định tội nút thắt này dưới lưỡi của chị, để nó lìa khỏi chị và chị sẽ được làm lành. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Chúa ban phước cho chị. Cảm ơn chị, Chị Spencer. Sẽ được như vậy. Chị đừng nghi ngờ chút nào. Được rồi.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con của đồi Sọ,
 Cứu Chúa thiêng liêng;
 Giờ này xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Chớ để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

Hãy lắng nghe, hát với tôi giờ này.

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn,
 Và đau buồn giăng bủa quanh tôi,

Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
 Cho ngày thay đêm tối nay,
 Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
 Ô xin để tôi từ ngày này
 Hoàn toàn thuộc Ngài!

123 Từ đáy lòng của anh chị em, chỉ có Đức Chúa Trời biết, từ đáy lòng của anh chị em, anh chị em có thực sự muốn nói rằng, “Lạy Chúa, xin để con từ ngày hôm nay, hoàn toàn thuộc Ngài” không? Chúng ta hãy hát phần cuối bài đó một lần nữa.

Chớ để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

124 Bây giờ tất cả cùng nhau. Đấng Chấn Chiên Lớn của bầy, Ngài đã dạy chúng con rằng chúng con nên cầu nguyện giống như thế này. [Anh Branham và hội chúng cùng nhau cầu nguyện—Bt.] Lạy Cha chúng con ở trên Trời, Danh Cha được Thánh. Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở trên Trời. Xin cho chúng con hôm nay đồ ăn đủ ngày. Và xin tha tội lỗi của chúng con, như chúng con tha cho những kẻ phạm tội nghịch cùng chúng con. Và xin chớ để chúng con bị cám dỗ, song cứu chúng con khỏi điều ác; vì Nước, và quyền phép, và sự vinh hiển, đều thuộc về Cha đời đời vô cùng. A-men. Mời anh chị em ngồi.

125 Tôi được đề nghị cầu nguyện cho con của Chị Shepherd. Tôi vừa nhớ lại rằng họ đã gọi điện cách đây một lát xin cầu nguyện cho đứa bé, và tôi đã dâng lên lời cầu nguyện cho nó. Tôi đã có một cuộc nói chuyện để gặp gỡ ngay tại đây, và tôi không thể đi từng nhà. Nhưng họ bảo đứa bé gái bị bệnh và bị sốt, và hầu như cứng người, mà không nghi ngờ gì chỉ là vi khuẩn đang tấn công. Anh chị em biết điều đó. Đôi khi các bắp thịt co rút lại trong cách như vậy và anh chị em phải làm việc kéo tới kéo lui tay họ, giống như Bà Haley và nhiều người ở dưới đây. Chính là một virus đang tấn công. Và chị... đã dâng lời cầu nguyện. Và tôi đã nói nếu đứa bé không khỏe hơn chút nào vào lúc chín giờ hay vào giờ chúng ta kết thúc buổi nhóm, hãy gọi điện đến đây và chúng ta sẽ đến; nếu đứa bé khỏe hơn, tốt lắm. Vì vậy bây giờ chúng ta hãy thật sự hạ mình xuống, trước khi chúng ta nhận lấy tiệc thánh, hãy cầu nguyện cho đứa bé đó.

¹²⁶ Lạy Chúa Jêsus, đưa bé đó, con không biết nó bao nhiêu tuổi hay điều gì cả, nhưng thưa Chúa, nó là một trong những môn đồ yêu dấu của chúng con ở đây, một trong những người tin của chúng con. Nó là con của họ, của Chị Shepherd và Anh Shepherd, một viên ngọc nhỏ mà Ngài đã ban cho họ, lạy Chúa. Chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ quan phòng nó, và ban phước cho nó và che chở nó, và chữa lành cho nó và làm cho nó khoẻ mạnh. Chúng con tuyên bố điều đó ngay bây giờ. Sau sứ điệp này, chúng con tuyên bố điều đó. Chúng con tuyên bố điều đó vì vinh quang của Đức Chúa Trời, theo Lời Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho bệnh tật buông tha đứa bé đó. Và xin cho đứa bé bình phục và khoẻ mạnh, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bây giờ điều đó đã được nói ra, bây giờ nó sẽ được làm trọn. A-men. Anh chị em tin không?

Nếu chúng ta tin cậy và không hề nghi ngờ,
Ngài chắc chắn sẽ đem anh em ra;

Hãy mang gánh nặng của anh em đến cho
Chúa và để chúng ở đó.

Hãy để chúng ở đó, ờ, hãy để chúng ở đó,
Hãy mang gánh nặng của anh em đến cho
Chúa và để chúng ở đó;

Nếu anh em tin cậy và không bao giờ nghi ngờ,
Ngài chắc chắn sẽ đem anh em ra;

Hãy mang gánh nặng của anh em đến cho
Chúa và để chúng ở đó. (Anh em chỉ làm thế
thôi.)

Nếu thân thể anh em bị đau nhói cả người và
không thể lấy lại sức khoẻ của mình,

Cứ nhớ Chúa trên Trời đáp lời cầu xin;

Bây giờ, Chúa Jêsus biết cơn đau anh em cảm
thấy, Ngài có thể cứu và Ngài có thể chữa
lành;

Hãy đem gánh nặng của anh em đến cho Chúa
và để nó ở đó.

¹²⁷ Bây giờ chúng ta hãy bắt tay nhau trong lúc chúng ta hát câu cuối cùng này.

Hãy để nó ở đó, (anh chị em biết, sự thông công, tiệc thánh) hãy để nó ở đó, (ngợi khen Chúa!)
 Hãy đem gánh nặng của anh em đến cho Chúa và để nó ở đó;
 Nếu chúng ta tin cậy và không bao giờ nghi ngờ, Ngài chắc chắn sẽ mang anh em ra;
 Hãy đem gánh nặng của anh em đến cho Chúa và để nó ở đó.

¹²⁸ Ồ, Ngài há chẳng tuyệt vời sao? Bây giờ, bây giờ với những sự xưng nhận của chúng ta, niềm tin của chúng ta, sự xưng nhận tội lỗi của chúng ta, tin rằng tất cả tội lỗi của chúng ta đều ở trong biển lãng quên. Người nào xưng ra những tội lỗi của mình, Đức Chúa Trời thật sự bỏ qua chúng. Hiểu không? Chúng ở trong—trong biển cả của Huyết Chúa Jêsus Christ, không bao giờ được nhớ tới nữa. Bao nhiêu chị em biết thuốc tẩy là gì không? Tất cả anh chị em. Bây giờ, chúng ta hãy lấy một bồn giặt lớn đầy chất Clorox, đó là một loại thuốc tẩy, một bồn lớn đầy chất Clorox. Và rồi anh chị em sẽ lấy một bình thuốc nhỏ mắt, và anh chị em nhỏ một giọt mực đen vào trong bình nhỏ mắt đó, đó là tội lỗi của anh chị em. Hãy đứng ngay trên bồn, và nhỏ nó xuống, rồi nhìn vào bồn và tìm nó. Nó trở thành cái gì? Mực trở thành cái gì? Khi nó rơi trúng vào chất tẩy đó, chất tẩy thật mạnh đến nỗi nó lấy đi màu mực ra khỏi, màu mực không bao giờ có thể còn nữa. Đó là gì? Nó đã mất rồi, mất đời đời rồi. Đó là gì? Mực—mực chính nó trở thành Clorox. Đó là Huyết của Chúa Jêsus Christ cho mọi tội lỗi được xưng ra. Đó là gì? Nó đã bị lãng quên, nó đã trọn rồi, nó đã xong rồi, nó đã bị bỏ, nó đã bị cách ly, nó đã bị bỏ đi. Nó không bao giờ có thể còn được nhớ nghịch lại anh chị em nữa.

¹²⁹ [Một chị nói từ hội chúng—Bt.] Người nào đó đang gọi tên tôi, nơi nào đó. [Người chị làm chứng vừa mới được chữa lành.] Ồ, ngợi khen Chúa! Vẫn đang sống! Cảm ơn Chúa. Chúng ta cảm tạ Chúa. Ôi Chúa, chúng tôi ngợi khen Ngài vì sự nhân từ Ngài biết bao. Vâng, linh hồn khiêm nhường nhỏ bé ở đó được chạm tới, Chúa đã chạm đến chị. Được rồi. Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể được chạm đến bởi cảm thương những sự yếu đuối của chúng ta.

¹³⁰ Hãy nhớ, mọi Lời là một Cái Neo, vững và chắc. Không có... Hiểu không? Cứ đặt đức tin của anh chị em ngay trên đó và đừng di chuyển, cứ ở lại đó. Bây giờ, anh em không thể đặt nó xuống đó và rồi lấy nó lên và bảo, “Tôi sẽ thử nó một lần nữa.” Hãy đặt nó ở đó. Hãy ở lại ngay đó với nó. Vâng, thưa quý vị. Giống như A-bên đã làm, hãy làm chết đi những ý riêng của anh em. Cứ nói, “Đức Chúa Trời ôi, đó là Lời Ngài, đó không phải là những gì con nghĩ. Nó là Lời Ngài. Nó đấy.” Và A-bên đã chết trên Tảng Đá. Và, rằng, Ngài sẽ chạm giống như Ngài đã chạm đến người chị ở đó. Thật rất đơn giản.

¹³¹ Chúng ta cố gắng làm nó...Chúng ta không. Sa-tan cố làm cho nó rất phức tạp, anh em biết đấy, nói, “Ồ, người biết đấy, ấy là thời quá khứ rồi,” và tất cả điều đó. Đó chỉ là những kẻ vô tín.

¹³² Nhưng đối với anh chị em là những người tin, Ngài là quý báu. Vậy thì không được phép, thật vậy; nhưng Ngài là Hòn Đá quý báu đến với Hòn Đá sống động, Hòn Đá quý báu, Đá Góc chủ. Ô, chao ôi. Ô, người chạm đến Hòn Đá này được chữa lành! Chỉ thế thôi. A-men.

¹³³ Vậy thì, chúng ta há không biết ơn Chúa sao? Cứ vui mừng, tôi thật vui rằng Chúa là Đức Chúa Trời. A-men. Thật vui mừng rằng Ngài là Cha nhân từ, đầy lòng thương xót, tôn vinh Lời Ngài, giữ Giao ước của Ngài, không bao giờ quên Nó. Ngài giữ Giao ước của Ngài. Ngài phải giữ, Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài đã tạo nên Nó. Ngài là Nguồn của mọi Lễ thật. Hiểu không? Không thể có điều gì khác ngoài Lễ thật thuần khiết luôn mọi lúc. Mọi Lời Ngài phán là không thể sai. Và đây là Lời Ngài. Và, Ôi Chúa, xin để đức tin của con không qua đi trong Nó, a-men, thì Nó có thể trở thành không thể sai như Lời là không thể sai, rồi Lời trong loại đức tin đó sẽ sản sinh bất cứ điều gì Lời nói Nó sẽ làm. A-men. Vì vậy, lạy Chúa, xin thanh tẩy con. Rèn thử con, thanh tẩy con, chữa lành con, che chở con, ban phước cho con, và ban cho con những ơn thương xót của Ngài, là lời cầu nguyện của con với Đức Chúa Trời. A-men.

¹³⁴ Bây giờ, tôi sẽ đọc vài Lời giờ này, được tìm thấy trong Cô-rinh-tô Nhất, chương 11, câu thứ 23.

Vì tôi có nhận nơi Chúa điều tôi cũng đã dạy cho anh em, Ấy là Đức Chúa Jêsus trong đêm...mà Ngài bị phán nộ đã lấy bánh:

Và khi Ngài đã tạ ơn rồi, Ngài bẻ ra, mà phán rằng, Hãy nhận lấy, và ăn: này là thân thể Ta, vì các ngươi mà phó cho: hãy làm điều này để nhớ Ta.

Cũng một thể ấy sau khi ăn bữa tối rồi, Ngài lấy ... Ngài cũng lấy chén, phán rằng, Đây là chén của sự giao ước mới của huyết Ta: điều này ở trong các ngươi, hễ khi nào các ngươi uống, hãy làm điều này để nhớ đến Ta.

Ấy vậy mỗi lần anh em ăn bánh này, và uống chén này, thì anh em rao ra sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến.

Bởi đó ai ăn bánh này, và uống chén này của Chúa, cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với huyết, thân và huyết của Chúa.

Nhưng mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh, và uống chén ấy.

Vì người nào không phân biệt thân Chúa, mà ăn bánh uống chén đó cách không xứng đáng, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình.

Vì cơ đó mà trong anh em có nhiều kẻ đau yếu và bệnh tật,...lắm kẻ ngủ.

Vì nếu chúng ta nên biết xét đoán lấy mình, thì khỏi bị xét đoán.

Song khi chúng ta bị Chúa xét đoán, thì chúng ta bị Ngài sửa phạt, hầu cho khỏi bị án làm một với người thế gian.

Hỡi anh em, vậy thì, lúc anh em hội lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi với nhau, hãy chờ đợi nhau.

¹³⁵ Bây giờ xin cho tôi nói điều này. Chúa Jêsus đã ban cho chúng ta điều răn này trước khi Ngài đến với cái chết của Ngài, biết rằng Ngài sẽ đi đến đó. Các môn đồ vẫn tự hỏi Ngài đang nói về điều gì, khi họ viết điều này xuống. Nhưng Ngài phán, “Chén này là Giao ước Mới trong Huyết Ta. Hãy làm điều này khi nào các người

ăn và uống nó, hãy tỏ ra sự chết của Ta cho đến lúc Ta đến.” Ồ, những Lời quý báu đó!

¹³⁶ Các môn đồ không nghi ngờ gì đã tự hỏi, “Ngài có ý nói gì khi, ‘tỏ ra sự chết của Ngài’? Làm thế nào chúng ta làm điều này?” Đây là tất cả sự bí mật đối với họ, nhưng không phải đối với Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài biết những gì Ngài phải làm. “Hãy tỏ ra...” Vì vậy Ngài phán, “Khi các người đến với nhau để ăn...”

¹³⁷ Vậy thì, “Ai ăn và uống, cách không xứng đáng,” đến đây và xưng ra là một Cơ-đốc nhân, nhận lấy thân thể của Chúa, và rời đi ra và sống với thế gian và—và chối bỏ Đấng Christ và quyền phép của Ngài, và các việc giống như thế, thì anh—anh chị em làm sự nhục nhã lớn cho Đức Chúa Trời. Anh—anh chị em làm sự nhục nhã cho Đấng Christ, vậy anh chị em đừng nhận lấy nó. Nhưng nếu anh chị em đang cố gắng với tất cả những gì ở trong anh chị em, để sống đúng và tỏ ra rằng anh chị em là Cơ-đốc nhân, rằng anh em yêu Chúa Jêsus Christ, thế thì bốn phận của anh chị em là thực hiện điều đó.

¹³⁸ Và bây giờ lật qua trong...Tôi tin trong Phúc âm Giảng, chương 6, Chúa Jêsus phán, “Hễ ai ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.” Vậy thì, lời hứa đó, há không phải là một sự vinh hiển sao? “Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại.”

¹³⁹ Anh em há có từng nghĩ anh em có mặt ở đây để làm gì không? Các con cái, các bạn đang—các bạn đang đi học để làm gì? Người cha, quý vị làm việc vì cái gì? Người mẹ, điều gì làm cho quý chị em thức dậy, vào buổi sáng, và đưa các con đến trường, rửa mặt cho chúng, và dọn giường và nấu nướng, và—và—và làm tất cả những điều đó? Đi vào, mệt mỗi đêm đó, và ngày kế tiếp lại bắt đầu giống như vậy. Anh chị em làm thế để làm gì? Tại sao quý vị, người bố, lao động và làm nô lệ, và mọi thứ? Đi về ban đêm, và mệt nhoài, và một trong những trẻ nhỏ bị đau và anh em bước đi trên nền nhà, và kêu khóc và cầu nguyện và đấu tranh, và chúng khỏe lại; và rồi quay trở lại, và anh em lại làm điều đó lần nữa. Và mỗi Chúa nhật rửa mặt cho chúng, và đưa chúng đến nhà thờ. Và, ồ, tất cả điều đó là vì cái gì? Anh em có mặt ở đây để làm gì? Có phải tất cả chỉ thế thôi không? Chà, điều

đó thật khốn khổ, và biết anh em phải đi dẫu sao đi nữa. Hiểu không? Tất cả điều đó là vì cái gì?

¹⁴⁰ Ô! Thưa anh em, đó là thì giờ tra xét, đó là thì giờ cơ hội! Đó là cơ hội để tin nhận lời Này. Hãy nói cho tôi biết điều gì đó để thay thế Nó. Hãy bảo cho tôi điều gì tốt hơn Điều Đó. Sản sinh điều gì trên thế giới, là vua của đất, cai trị vũ trụ, là một Khrushchev hay một Kennedy, hay là bất cứ điều gì anh em ước ao trở thành, anh em sẽ chết giống như vậy. Đúng! Anh em không biết thì giờ nào nó sẽ đến, bất cứ phút nào. Nhưng ở đây, khi cái chết giáng vào, anh em có Sự sống Đời đời và không thể chết, với sự bảo đảm bởi Đức Chúa Trời của mọi tạo vật, Ngài là Đấng Sở Hữu Trời và đất, “Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.”

¹⁴¹ Xin Ngài giúp cho sự không tin của con, Ôi Chúa. Xin đổ đầy linh hồn con, Ôi Chúa, xin thanh tẩy con, đổ đầy con, rửa bảo con, sai phái con. Xin để con đừng chết, hãy cho con sống để kể Chuyện. Xin để con đi đến mỗi chỗ nứt nẻ và góc địa cầu, để rao giảng Lời và gieo giống, vâng, thưa quý vị, hầu cho có thể có một mùa gặt vào ngày sau rốt, của Lời thuần khiết thật, với những người tin trong Đấng Christ.

¹⁴² Có phải những tội lỗi của anh em dưới Huyết, bởi đức tin tối nay ở trong Chúa Jêsus Christ không? Bây giờ chúng ta sẽ dự tiệc thánh. Không phải là tiệc thánh; anh em thông công khi anh em ăn với nhau. Chỉ thông công với Đức Chúa Trời. Tiệc thánh không phải là bánh, không phải là rượu, *tiệc thánh* là “trò chuyện hai chiều với Đức Chúa Trời.” Và đây là một biểu tượng mà chúng ta nhận lấy, rằng chúng ta tin vào sự chết của Ngài, thân thể bị tan vỡ, sự chôn và sự sống lại của Ngài, chúng ta tin vào sự Hiện diện của Đức Thánh Linh. Và chúng ta tin rằng Ngài ban cho chúng ta Sự sống Đời đời và chúng ta không thể chết, chúng ta đã vượt qua từ sự chết đến Sự Sống. Và ngày nào đó khi chúng ta phân ly nhau ở đây, chúng ta sẽ sống lại trong sự phục sinh với nhau, được cùng nhau kết hợp với Chúa Jêsus Christ, như là một Thân. A-men. Trên cơ sở này, và sự xưng nhận tội lỗi tôi, và đức tin của tôi nơi Con Đức Chúa Trời, chính tôi nhận lấy và hội thánh trước những điều khoản

này mà Đức Chúa Trời đã để lại cho chúng ta để làm, để tỏ ra sự chết của Ngài cho đến lúc Ngài đến.

¹⁴³ Chúa Jêsus phán, “Này là thân thể Ta vì các ngươi mà vỡ ra. Hãy ăn, hãy làm điều này để nhớ đến Ta.”

¹⁴⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, sau khi chúng con đã xưng nhận những tội lỗi của chúng con, nghe Lời Ngài, sau khi chúng con đã xưng mình không xứng đáng, và chúng con chỉ đang tin cậy vào công đức của Con Đức Chúa Trời. Chúng con là những vật thọ tạo không xứng đáng. Xin tha thứ cho chúng con, Chúa ôi, về tất cả những gì chúng con đã làm. Và bây giờ, bởi đức tin, chúng con đến bàn của Chúa. Và bây giờ khi bánh này được trình dâng để tượng trưng cho thân thể của Chúa của chúng con, con cầu nguyện, lạy Cha, rằng Ngài sẽ thánh hóa nó cho mục đích đã định của nó. Và xin cho mỗi người dự phần vào điều này có Sự sống Đời đời trong linh hồn của họ. Và xin cho mỗi người nhận nó có sự chữa lành trong thân thể của họ, và sống thời đại được chỉ định mà Ngài đã ban cho họ. Và xin cho họ hầu việc Ngài suốt những ngày trong đời sống của mình, và được sống lại trong ngày sau rốt trong sự sống lại, để được tập hợp cùng nhau với những chi phái của trái đất mà được cứu chuộc bởi Huyết Đấng Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴⁵ Kinh Thánh dạy, “Ngài cũng lấy chén, và khi Ngài đã uống xong, phán, ‘Này là chén của Giao ước Mới, hễ khi nào các ngươi uống chén này hãy tỏ sự chết của Chúa ra cho đến lúc Ngài đến.’”

¹⁴⁶ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con dâng Ngài nước nho tối nay, rượu nho này. Lạy Cha Thiên thượng, và chúng con cầu xin, rằng Ngài sẽ thánh hóa rượu nho này, nó tượng trưng cho Huyết đã đổ ra vì chúng con tại đời Sọ. Qua Huyết này chúng con được tha tội, bởi đức tin vào công việc hoàn tất của Chúa Jêsus Christ. Xin tha thứ cho chúng con về...tất cả sự vô tín của chúng con, lạy Chúa, và ban cho chúng con đức tin và sự thông hiểu, và khiến cho chúng con nên những đầy tớ của Ngài, Chúa ôi, hầu cho chúng con có thể hầu việc Ngài trong suốt những ngày của mình. Xin ở cùng chúng con, lạy Cha, khi chúng con nhóm họp nhau chung quanh bàn này, và xin ban phước cho chúng con

trong sự thông công tốt đẹp và tiệc thánh này với Ngài. Và xin Chúa phán với lòng chúng con và chỉ cho chúng con công việc của mình mà chúng con nên làm. Lạy Chúa, xin nhậm lời. Xin thánh hóa rượu nho này vì mục đích được định của nó. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Sở Hữu Mọi Sự VIE62-0506

(Possessing All Things)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 6 tháng Năm, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org